شګو کې مزل

عبدالهادي (باور)

Ketabton.com

کال ۱۳۹۶

شګو کې مزل

عبدالهادي (باور)

ه دود د سکور
د روږ و کور
لک او کروړ
سمه لکه اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

شګوکي مزل

عبدالهادي (باور)

کال:............................۱۳۹۶ لمریز

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکتاب پېژندنه:

دکتاب نوم: شڅوکې مزل

لیکوال: عبدالهادي (باور)

ډیزاین: نظیف الله (همدرد)

چاپ نېټه: ۱۳۹۶ لمریز کال

چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ ټول حقوق د لیکوال سره خوندي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مطالبو لړلیک

شګوکې مزل 1
سـریزه 6
حمــــد.. 9
نعـــت 10
د میـنـې وفــا 11
سـترافغـــان.. 12
پښتنـې نجـلـۍ.. 14
زړه کـې د آسیا.. 15
آزار مه وړه 16
اسمـــانـه 17
بل ته کړې سمـې 19
بـوره مـور 20
بې لـه مشـــره 21
ایمـــان 22
وطـــنـه.. 23
همت لــرو 25
کـهکـشـان 26
سـپـرلـۍ 27
تـورې زلـفـې 29
قـــلـم د ذهــن 30
هـسکـه ټیـــټه 31

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپينې اوښکې 33
پښتانه 34
تصور د اغيار.. 35
زندګي د ملنګانو.. 36
سبا نه راځي.. 37
با ايمانه ده.. 38
ګران وطنه.. 39
شهيده 41
سوله.. 42
ترې پټېږم 44
لاړې.. 45
دستار د معارف 46
کسوف.. 47
دُر دانه 48
اندوخر 50
حُسن د حسين 51
خسوف 52
ځمکه شوه شاړه 53
تنېبرې اسمان 54
خيالي نښتر.. 55
د زړه انځور 56
تابوت 58

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حُسن بڼ.. 60
سترقاتلان 61
مه ژاړه.. 62
طبيبه.. 63
د فتنوکړی.. 64
فساد.. 65
مات زړه.. 66
محصلين.. 67
نوبهار 68
تور توپان 70
بيرغونه 71
راډيوګانې.. 73
ډغرې.. 74
شپېلۍ.. 75
د همکارۍ لاسونه.. 76
ښېرا مه وړه.. 77
سپين زړه 78
ګرځم په هرکلي 79
کپچه مار.. 81
په علم ودان.. 82
روژه.. 84
دهقانه.. 86

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا اخلم 87
رنځ د جهل 88
غمجن زړه 90
په ځمکه کې 91
خوارځپلې حقیقت 92
ګُل جهان 94
تقدیر 95
ناکس مُطرب 96
علم 98
عینکې 99
لوی جنت دی 100
په جګو غرو 101
ښوونکیه 102
کرکټ 103
کډه د هیلو 104
بې نمازه 105
په ماتم وینم 106
حقوق د ټول بشر 107
د غره مني خبرې 109
رشوت خوره 110
مورې 111
تعصب 112

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورلحد 113
مړ له کاره شوې.................................114
اختر..116
وطن 117
لوی سرونه 118
ځوان يمه.......................................119
پښتون 120
کونجي...121
هوښيار وګړي 124
دردونه 125
مستي د ريحان...............................126
درنه ځمه......................................127
اې زما بيرغه..................................128
معمئ...130

(c) ketabton.com: The Digital Library

شګوکې مزل

دغه کتاب چې په (شګوکې مزل) ښکلی او هنري نوم ور باندې اېښودل شوی، د ښاغلي عبدالهادي باور د شعرونو لومړۍ ټولګه ده چې د نوموړي يو شمېر شعري ټوټې او غزلونه يې په خپلو پاڼوکې را اخيستې دي. له ټولو څخه د مخه قدرمن باور صيب ته د دې ټولګې د بشپړولو او چاپ ته د برابرولو له امله مبارکي وايم. دغه اثر د پښتو ادب په ځليدونکي آسمان کې يو داسې نوی ستوری دی چې د شوخو پلوشو په ورېښمينه ژبه د شعر او ادب له مينه والو سره د زړه خواله کوي. همدارنګه د ښاغلي باور صيب هڅې د قدر وړ ګڼم چې خپل تيت پرک شعرونه يې په يوه ټولګه کې را غونډ کړي او خپل ولس ته يې د خپلو لوړو هيلو او ارمانونو په جامه کې ډالۍ کړي دي. د دې اثر شعرونه چې هر يو ځانګړی عنوان لري، د ښاغلي باور صيب د فکر زيږنده دي چې د بل هر سوله پال او دردېدلي افغان شاعر په څېر يې په خپلو هنري ليکنو کې ګران افغانستان ته د سولې د راتګ ارمان کړی، په جګړه او تاوتريخوالي يې بد ويلي، روانې ناودودې يې غندلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او افغانان يې يووالي، ورورګلوۍ او د تعليم په زېور سمبال کېدو ته را بللي دي. له بلې خوا په دې کې شک نشته چې کابو څلوېښت کاله زموږ ګران هېواد افغانستان د بې رحمه جګړو د اور په لمبو کې سوزي او د پرديو نظرياتو پر بنسټ له ورانکارو تحميلي جګړو او شخړو سره مخ دی. زما په اند د دې ټولو ناخوالو لومړۍ درجه مسووليت هغو پلورل شوو عناصرو او جنګي ډلو ته متوجه دی چې په افغانستان کې د ستر غميزې بنسټ ايښودونکي ګڼل کيږي، لا هم خپلو شومو اعمالو ته تر مختلفو عنوانونو لاندې دوام ورکوي او زموږ وګړي يې له سترې بدبختۍ سره مخ کړي دي. په دويمه درجه کې زموږ عام ولس مسووليت لري چې ټول په ګډه د سولې، يووالي، تعليم او پرمختګ تر چتر لاندې سره را ټول شي، جګړه مارو ته منفي ځواب ورکړي او خپل هېواد د روانو ستونزو، کړکو او بدبختيو له ګرداب څخه د نجات ساحل ته و باسي. د دې خبرې يادونه ضروري ده چې په نړۍ کې هره ستونزه حل لري، د افغانستان ستونزه به هم هرو مرو حل کيږي او زموږ هېواد به له ورانيو څخه نجات مومي. نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانان باید روانه کشاله په داسې توګه حل کړي چې زموږ د وګړو یووالی، عزت او د هېواد نېکمرغي او هر اړخیز پرمختګ پکې خوندي وي. په دې لاره کې هر دردېدلی او کړېدلی افغان هڅه کوي چې خپل ولس ته د مینې، سولې، یووالي، تعلیم او ورور ګلوۍ پیغامونه و رسوي او افغانان د عامه پوهاوي له لارې د خپل هېواد آبادۍ او له روانو جګړو څخه د بیزارۍ په بهیر کې د ګډون لپاره و هڅوي. باور صیب چې په خپله شعري ټولګه کې کوم مطالب را غونډ کړي له هغو څخه په ډاګه څرګندېږي چې نوموړی د افغانستان د وګړو او ځوان کهول لپاره تعلیم غواړي، سوله غواړي، د نظام اساسي اصلاح غواړي، له هر ډول فساد سره مبارزه غواړي، یووالی غواړي او د هېواد آبادي، ترقي او پرمختګ یې ستره موخه ده. د باور صیب په شعرونو کې داسې مطالب هم موندل کېږي چې د افغانانو صفت پکې شوی دی چې دا ښه کار دی ځکه موږ په خپله ټولنه کې هرو مرو داسې ګلالي خلک لرو چې په حسنه صفاتو سمبال دي او باید د ښو یادونه یې و شي. زما په نظر زموږ د ټولنې شاعـــران او لیکوالان باید د ټولنې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

روانو واقعیتونو په هینداره کې د خپل ولس د ښو او بدو یادونه وکړي، په دې برخه کې موازنه و ساتي . زما په اند اوسنی عصر د علم، پوهې، هنر، تخنیک او ټکنالوجۍ عصر دی او هغه ولسونه عزتمن، خوشحاله، نېکمرغه، درانه، مېړني او په خپل ځان بسیا دي چې پیاوړي سیاسي نظامونه لري، د سولې تر زرین چتر لاندې ژوند کوي، کلک یووالی لري، د پردیو د دسیسو ښکار نه ګرځي او د زمانې له غوښتنو سره سم یې خپل هېوادونه په سوله سمبال کړي دي. کاشکې افغانان په عمومي توګه داسې صفات خپل کړي چې د زمانې له غوښتنو او واقعیتونو سره سم خپل هېواد د نړۍ د پرمختګ په کاروان کې د سیالانو سیال کړي. د دې کتاب د شعر د هنري او ادبي برخې په جوړښت کې ما خپل نیمګړي نظریات له ګران باور صیب سره څو څلې په ځانګړې توګه شریک کړي دي او د خپل توان په اندازه مې د کتاب د منځپانګې د سمون او اشتباهاتو د مخنیوي په هکله له نوموړي سره مشترک کار کړی دی. نو نه غواړم چې د دې ټولګې په ادبي او هنري اړخ زیاتې خبرې وکړم خو قدرمن لیکوال ته مې مشوره دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په دې ټولګه کې د چاپ لپاره یوازې هغه شعري ټوټې خوښې کړي چې په غوره توګه چاپ شوې او په ادبي تول برابرې وي. زه خپلو خبرو ته په همدې ځای کې د پای ټکی ږدم، د لوی خدای (ج) له دربار څخه ښاغلي باور صیب ته د لا زیاتو او خوږو غزلونو د لیکلو توفیق غواړم او ګران لوستونکي په مینه، مینه د دې اثر د شعرونو لوستلو ته رابولم.

مننه

ګل آغا احمدي وردګ

۱۳۹۶ کابل، افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـریزه

احســاس خــیالــونــه پــه لــوبېـــدا راولــي
ژونــدون ولــس تــه میـــنــه صفـــا راولــي

مــســکـا د ښکـلـو شــونـډو پــه مـیــنــه میــنــه
ګـــل تـــه میـــنـــه زړه کــې، د بـــورا راولــي

دا چې هر انسان د احساساتو او جذباتو ځانګړې دنیا لري او کله چې د وخت او جامعې د ښکلاوو او بدرنګه تبجنو حالاتو او زبېرګیو مجموعه د سره شفق تر سیوري لاندې نندارہ کوي نو د احساساتو او جذباتو دنیا ئې متأثره کېږي انسان مجبورېږي چې د دغو احساساتو او جذباتو د خیالي دنیا په سمندر کې لاهو شي. د ښکلاوو او بدرنګیو څخه ښکلې او بدرنګه خښتې را ټولې او د بدرنګه خښتو په تر پښو لاندې کولو سره د قلم هسک معمار ته یوه یوه ښکلې خښته په خیالي ګوتو د خولو په تویولو او زیار وېستلو سره دسوزنده لمر د وړانګو لاندې په پوره متانت، صبر او زغم سره لاس کې ورکړي او د دېوالچي د غښتلي اومضبوط مټ په ذریعه د هیلو یوه مرغوبه، دنګه او ښکلې ماڼۍ جوړه کړي اودغې د هیلو ماڼۍ ته د رسېدو لپاره سخت، پېچلی، ستونزمن او د کړاو نه ډک مزل ووهي ترڅو د خپلو هیلو د ماڼۍ ور په احتیاط اوخوښۍ پرانیځي.د هیلوماڼۍ ته د رسېدو لار کې ما هم خپل نیمګړی مزل(شګو کې مزل)د پخوانیو لارویانو په پله پیل کړ هیله ده چې د علم او ادب دمینه والو د توجه وړ وګرځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څه نه څه ادبي تنده ئې پرې ماته شي. او زموږ ځوانان نورهم دېته وهڅيږي چې د مزلونو د ادامې بهير ته د همت ملا وتړي او خپل قدمونه د هيلو د ايوان په لور ګړندي کړي ترڅو خپلې جامعې ته د خدمت جوګه شي او د جامعې او ټولنې د حالاتو د سم سمکي، سولې، عدالت او پرمختګ زمينې د برابرولو او مهيا کولو د انعکاس يوه سپېڅلې او صفا هېنداره جوړ شي، او د نوي نسل د فکري، اخلاقي ،اجتماعي ودې، پرمختګ او اصلاح موخې ته د رسېدو په لاره کې کوټلي، رغنده او مثبت ګامونه واخلي، او دا مظلوم ولس د الله(ج) په فضل او کرم د علم او پوهې په تدبير او برکت د بدبختيو، ناخوالو او کړاونو له کثيفو او ناولو منګولو نه خلاص کړي او د دې ماڼۍ د شنو ونو او ګلانو د يخ سيوري لاندې خپل ښېرازه ژوند د شنه اسمان په پرانيستې آزاده هوا کې د زرين لمر په روښانه پلوشو کې په آرام او راحت سره پيل کړي او په آسوده خاطر نَفَس وباسي او د ژوندانه او طبيعت له ښکلاوو څخه خوند او لذت واخلي.

په پای کې د ښاغلي ګل آغا (احمدي) صيب نه چې د علم او ادب په اسمان يو روڼ او ځلانده ستوری دی او ددې شعري ټولګې په اړوند ئې ما ته ښکلې ښکلې مشورې راکړي په ترتيب او تنظيم کې يې راسره پوره پوره همکاري او مرسته کړې او نظر يې پرې ليکلی دی، اوهم زما د دفتر له ځينو همکارانو څخه چې اکثره وخت ئې ماته د دې شعري ټولګې په ليکلو کې تشويقي مشورې راکړي د زړه له تله منته کوم. همدا رنګه د آغلې بي بي اجانۍ حوا (عزيزي) نه چې اصلاً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میدان وردګو ولایت د نرخ ولسوالۍ په یوه متدینه او روڼ انده کورنۍکې زیږېدلې او اوس مهال د استرالیا هېواد د ملبورن په ښار کې د هجرت شپې سبا کوي او د دې شعري مجموعې مالي لګښت ئې په غاړه اخیستی او هم ئې زموږ زیاتو بیوزلو هېوادوالو ته وخت ناوخت د مرستې لاس ورکړی زیات مننددوی یم او د پاک الله(ج) نه ورته د اوږد عمر، اجر او ثواب غوښتنه کوم.

په درنښت

عبدالهادي (باور)

میدان ښار ـ میدان وردګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمـــد

ژاړي، زاري کـــوي دا ځمــــکـه، اسمـــان
دا کـــاینـــات، غـــرونـه، ډاګـونـه پرېشـــان

ټـول مـــوجـــودات کـــوي د عـجـــز اقـــرار
ټـول امـــن غـــواړي لـــه خــالـــقـه سبحـــان

ستـا سلطـنـت يـې قـبـول کـــړی پـه ســر
حـيـران، حـيـران دي د نـــړۍ پـاچـاهـــان

ستـا پـه ثـنـــا کـې د مـــومـــن مشـغـولا
تـه يـې مـــوجـود پـه هـــر مـکــان، لا مکـان

هــر څـه دي ستـــا پــه امـــرلـويـه خدايـه(ج)
چـلـــېږي ستـــا پـــه اراده او فـــــرمـــان

ستـــا پـــه اوربشــــت، د ژونـــدون راز تـــړلـی
ځمـــکــه ژونـــدۍ کـــا کـــتـره کـــتـره بـاران

مـــړه ګــلـبـوټـه تـــر سپـيـــنـو واورو لانـدې
پســـتـه وږمـــه يـې د بهـــارکـــړي خـــنـدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څانګې رنګينې په ګلونو شي ستا
ترې باسې څو رنګه مېوې په ښه شان

باوره شمېره نعمتونه د خدای(ج)
ورته پرانيځه دواړه سترګې، چشمان

***

نعت

په نبيا نوکې چې ګل يې، هغه ته يې
د مومن په زړه چې تل يې، هغه ته يې

د تررمۍ په اسمان، له ورايه ښکارې
هغه ستوری چې ځل بل يې، هغه ته يې

لوړ مقام دې انسانيت ته ډالۍ کړی
چې غمخور د پردو، خپل يې، هغه ته يې

په جهان سپين تور، تور سپين نه شي منلی
سپين، تور ته چې په منل يې، هغه ته يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګـــوزاريـــږي د حـــق غـيـښـي و بـاطـــل تـه
چـې مـعـمــار د دې مـورچــل يـې، هـغـه تـه يـې

د کـــاروان ســـــردار بـل نشـــتـه پــه نــړۍ کــې
کـه ســردار پــه جـهـــان ګُـل يـې، هـغـه تـه يـې

د کفــــــــارو شـــوم پـلانـونــه دې رســوا کــړل
چـې د سپــيـنــو زړو مـــنـزل يـې، هـغـه تـه يـې

د بــاور د خـــــوبـــرويـــانــو پــه نــــړۍ کـــې
ټينـګ د زړه چې پـه منګول يـې، هـغـه تـه يـې

***

د مـيـنـې وفـــا

احســـاس خــيالــونــه پــه لــوبېــدا راولـي
ژونــدون ولـس تـــه مـيـــنــه صفـــا راولـي

مـسکـا د ښکـلـوشـونډو پــه مـيـنـه مـيـنـه
ګـــل تـــه مـيــــنــه زړه کــې، د بـــورا راولـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګان لمرکې ډېوې لیدلی نه شي
سترګو ته توره تیاره رڼا راولي

دا پاڼه، پاڼه غزل، له الم نه ډک
زړه د پژمان بلبل په غوغا راولي

هغه چې ښکېل شو په دام د ښامار زلفو
هاله رها مومي چې موسیٰ راولي

چې پاځي ګله، له قبره نوي خیالات
دا زاړه قبر ته مسیحا راولي

باوره! پروانې په شمعې کړ ګوزار
په سرو لمبو د مینې وفا راولي

***

ستر افغان

استوګن د ام البلاد یمه ما وپېژنه
ګرم سنګر د لوی جهاد یمه ما وپېژنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما په ګونډو کړل سکندر او مغول
زه د خوشحال بابا اولاد یمه ما وپېژنه

زه هرکلی کومه مرګ ته د خوښۍ په لېمو
د غیرتونو لوی هېواد یمه ما وپېژنه

د غلامۍ حلقې مې نه دي اچولي و پښوته
زه توره، ډال یمه، آزاد یمه ما وپېژنه

ما ته به نه ګورې رقیبه په خیرنو سترګو
په ننګ، ناموس ولاړ شمشاد یمه ما وپېژنه

زه مضبوط کېږمه غلیمه ټکولو باندې
خصلت کې کلک لکه فولاد یمه ما وپېژنه

د یرغلګرو په سر ما دی لګولی ناتار
زه په تاریخ د ویاړ کې یاد یمه ما وپېژنه

که پښتون یم که هزاره یم که تاجک باوره
د ستر افغان په نوم آباد یمه ما وپېژنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې نجلۍ

مه کړه له دین پرته نورې کیسې نجلۍ
پت او عزت کې اوسه پښتنې نجلۍ

ښه نښه د عزت د توکمونو یې
ستا په عزت به ویاړي پرګنې نجلۍ

ټول ځان دې په حجاب سره ملبس کړه
کله چې له خپل کوره ته وتې نجلۍ

تا ته چې په سترونو کې منظوره وي
عزت کې سرلوړې شه مېلمنې نجلۍ

په اسلام کې د درنو حقوقو پېغلې
د غربي حقو مه کوه دعوې نجلۍ

انساني ژوند ته څه قدر په کې نشته
کورنۍ پکې ورانیږي درنې نجلۍ

د اسلام په دایره کې خوږې خورې
علم فرض په انسان دی مومنې نجلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملالي په څېر اوسه غیرتمنې
سنګر ساته د حق، مدافعې نجلۍ

مکلفه يې خورکۍ په زده کړو باندې
مور، پلار دې هلې ځلې کړي رڼې نجلۍ

د دارینو سود به هاله شي باوره!
په ښه تعلیم چې شي سمبال ټولې نجلۍ

***

زړه کې د آسیا

افغانان زړه کې د آسیا لري ځای
مېلمانه پالي په ډوډۍ او په چای

هرکلی يې کړي په سترګو په لېمو
چې تري رخصت شي ورته وایي بای بای

یرغلګر يې پرځولي په نره
ور پېښ شوي دی عذاب په ګِل او لای

(c) ketabton.com: The Digital Library

تښتــــېدلــی د هـمـــــت لـــــه ديـــاره
لا تـــر اوســه يـــې نـــارې دي چـــې وای وای

چـې تـاريـخ تېـــر تـــه نـــه ګــوري بـاوره!
مـعـلـومـات بـه يې سطحي وي او بې پـای

***

آزار مه وړه

آزار مــه وړه ګـــــلالــيه لـــه مـــور مـــوره
وېـره وکـــړه د مـخـــتـــور لـــه هـــره تـوره

له غـفـلـتـه به سودمن کـلـه څوک نه شي
خدای(ج) دې ساتـه د نـادان د زور لـه زوره

نـر زمـری خو مـــاتول په چـوپـه خـولـه کـا
بـد شـغـــال خلک خـبـرکـا لـور د لـــوره

پـوروړی چـې عـــادت وي پـور بـه ورکـــړي
ځـــان ســـاتـه د نـاديــده د پـورلـه پـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه علم، نه تقوا وي هغه چم کې
د نفاق غبرګې لګېږي کور له کوره

عاطفه د قرابت چې په کې نه وه
دښمني وي هغه ځای کې ورور له وروره

يو څو ټکي خو باور درته بيان کړل
ښه اګاه شه، ځان خبرکړه نور له نوره

***

اسمانه

مست شه اسمانه، کړه بارانونه
هر خوا زرغون کړه شنه، شنه فصلونه

ښکته کړه مينه په بارانونو
ساړه، ساړه کړه، دا سره اورونه

زموږ حالت دی اسمانه داسې
نشته پوښتنه، نه تپوسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو تن ګلګون دی د وينو رنګ کې
بل کړي په وينو تجارتونه

څوک د غمونو په ژړا، ژاړي
څوک له خوښۍ ږدي رنګين خالونه

ځيني تباه شول هستي يې لاړه
ځينو لوټ کړي پردي مالونه

چا نذرانه کړ؛ ژوندون سبحان ته
څوک جهنم کې وهي تالونه

د چا واده وي عصري هوټل کې
د چا بمبار شول وراوې، ودونه

دلته اسلام تش په يوه نوم دی
دلته نفاق دی، دلته جنګونه

باوره! څنګه به بقا مومو
چې دا مو ژوند وي، دا حالتونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ته کړې سمې

بل تــه کــړې سمــې خــپـلـه پـه شــا شوې
څـنـګـه داعــي شوې، څـنـګـه مــــلا شوې

قـــول ، عــمـــل خـــو لازم، مـلـــــزوم دي
تــه بــې عــمـــــلـه، تــه بـــرمـــــــلا شوې

څـه بــه اصـــلاح شــي داسې چـــارواکـي
تـــه چـــې پـــه بـــدو، ښـــه مـبـــتـلا شوې

مـفـســــديـن وايـــي، فـســــاد روان دی
څـه رســوايـــي شــوه، څـه د خـــنـدا شوې

بـــاوره قـــول او عـمـــــــــــــل ګـــوره
دا ســتـا خـــبـرې رښـــتـيـا، رښــتـيـا شوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـوره مـور

پـه هـــر يـوه کـــور کې بـوره مـور، لـه مـاتـمـه ژاړي
بـس د جـــــګـړو، بـس د وژلـــو لـــه ســـتـمـه ژاړي

زخـمـي زړګـی يـې ټـکـور نـه شـو د خـوښـۍ پـه شـېـبـو
سـولـه يـې ورکـه ده طـبـيـبـه لـه مـــرهـمـه ژاړي

نـه يـې عـلاج، نـه يـې درمـل، نـه يـې تـسـل شـوی دی
لــه بـې تـاثـيـــــره تـعـويـذونـو او لــه دمـه ژاړي

د ګـلابـونـو پـه رنـګ، رنـګ زامـن يـې ګـورتـه لاړل
د تـــور ښـــامــــار د ګـــوزارونـــو، او لــــړمـه ژاړي

خـدايـه(ج) دا څـرنـګـه دنـيـــا دې کـړه ومـوږ تـه پـېـرزو
يـو پـه چـړچـوکـې، بـل د خـپـل عـزيـز لـه غـمـه ژاړي

چـې پـه خـوږوکـې يـې تـرخـه زهـــر، زقـوم ورکـړي
مـور خـو بـاوره د سـاحـر طـبـيـب لـه چـمـه ژاړي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له مشره

بې لــه مــشــره کــه ټــولــنــه، قـــام اوکـــور شي
ټـول وګـــړي يــې غـمـجـن يـا وريـــت پـه اور شي

لـکـه خـښـتــې چــې کـــرږې وي پــه دېـــوال کــې
خـــود بـــه داســې دېـــوالـــونـــه رانــســکـور شي

څوک چې قـــدرو عـــزت نـــه کـــا د مشـــرانــو
خوار بـه پـه ژونـدون وي پـورتـه بـه پرې نور شي

بـد نـصـيب بـه يـې پـه خـولـه د پشۍ کې ورکـا
چې مـرغۍ اخـتـه پـه جـنګ او پـه پـېـغـور شي

ځـيـنـې مـــل شـي د غـــاصـبـو ظـــالـمـــانــو
پـه څـو شـپـوکـې بيـــا خـاونـد د زر او زور شي

څوک چې خـپـلـه ګـټـه وړانـدې لـه بـل بـولـي
تـرېـنـه جـوړ بـه غـټ خـايـن او رشـوت خـور شي

د عـــبـرت اصـــــل پــه کـــار دی پــه ژونـدون کـې
خدای(ج)ته وړانـدې خـايـنان بـه ټـول مختـور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خپل سود ګوري د نورو په خوښۍ کې
آفرین دې د باور، په پلار او مورشي

***

ایمان

ایمان چې له ماوتاڅخه ولې ولې؟
چې په ظلم، ناروا څې ولې، ولې؟

جنګ جګړه کول خوکار د ظالمانو
ناحق جنګ ته چې بیا، بیا څې ولې ولې؟

حق تري پاتې د شیطان یې وي منلې
ټوپکمار په قصد د غلا څې ولې ولې؟

ملګري او اشنایي شوه تر مطلبه
خپل ملګری چې په شا څې ولې، ولې؟

د ایمان او عقیدې رنګ یې پیکه کړ
صداقت زموږ له خوا څې ولې ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکانو مشوره ورسره نشته
په ناقص فکر خطا ځي ولې ولې؟

په وینا د فاسقانو به عمل کړي
بې تاثیره ښه وینا ځي ولې ولې؟

د دې عصر ملګرتیا کې خونده نشته
باور یار مې یک تنها ځي ولې ولې؟

***

وطنه

مین پښتون دی په تا
زېبا وطنه زېبا

ته مو یې مېنه او کور
ته مو زړګی او ټکور

ته دنګ دنګ غرونه لرې
ډک ډک سیندونه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمـــــان کې وریځې بـاران
پـرې زرغـون کـیـږي مـیدان

سُــــتــره هــــوا لــــرې تــه
خـیـالـي فـضــــا لــــرې تــه

لمــــر دې څـه شغـلې لـري
ښـکـلې پـلــــوشــې لــري

شـــــنې دې درې هـــــېواده
خـــورې مـــېوې هـــېواده

مــــالـــیـار بـاغـونـه لــري
خـــوا ږه تـاکـــــونـه لــري

مــېوې دې ستـا نـامـدارې
مـنې دې سـتـا خـالـدارې

مــرغـــــان اواز کــوي سـتـا
بـازان پـــــرواز کــوي ستـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شنه ځرځایونه لري
ځاروي، مالونه لري

ته ښایسته په ګل یې
ته آراسته په ګل یې

باور دې غواړي آباد
افغانستان په زړه ښاد

***

همت لرو

موږ پښتانه یو بې پښتو چېرې بل کار نه کوو
همت لرو، په نامردۍ د چا آزار نه کوو

وطن مو شمعه موږ یې واړه پتنګان یو ګله
په لمبو سوي، د غلیم له اور نه ډار نه کوو

موږ د بري تصمیم نیولی شو، بریمن یو روان
پروا په دې لارکې د هیڅ غلیم، اغیار نه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـوږ يـو ســرلـوړي د پـوهـنـې او د ســولـې لارکـې
مـوږ پرمـخـتـګ غـواړو، ټـوپـکـو بانـدې وارنـه کـوو

مـوږ پـه پښـتـو سـره را نيسـو د ښـکـلاوو خـانـګـې
مـوږ ښـوونـځـيو تـه پـه تـلـوکـې انـتـظـارنـه کـوو

موږ بـه پرمـټ د خپلو هڅـو وړانـدې درومو درومـو
مـوږ بـه پـروا پـه دغـه لارکـې د ښـــامـــارنـه کـوو

د ګـــاونــډي حـــقــه حـــقــوق ورتـــه پـوره ورکـوو
موږ خو غـرض د چـا پـه کـور او پـه ديـوارنـه کـوو

مـوږ د بـري لار تـه بـاوره پـه اغـــزو مـــزل کـــړو
مـيــنـه د ګـل کـوو، پـروا د هـېـڅ يـو خـــار نـه کـوو

***

کـهـکـشـان

پـاس پـه اسمـــان کـې څـه کـهـکـشـا نـونـه دي
دا ســـتـوري يـــې واړه، رڼــه مـېـــخـونـه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسمـــــان لمــــنه ډکـــه پـــه ســتــورو ده
د نـڅـــــــاوو جهـــــــان، ورا او ودونـــه دي

لـکـه پـه غــاړه چـې لـيـلـۍ هـــار واچـوي
د مـلــغــــلـرو پـه چـــــم، امـــېـلـونـه دي

ســـاتــه افغــــان يــاره د امــــيـدو ښــکـلا
ډک لـــه ښـــــکـلا د ژونـــدون امـــيـدونـه دي

بـاوره ګـــوره نظــــام د رب(ج) سپـېــڅــلـی
چې لــه حـکـمـتـه؛ ډک يـې څـه کــارونـه دي

***

ســپـرلـی

پـه بـڼ کـې مـو خـنـدا کـړي سـره ګـلـونـه د سـپـرلـي
اچـــولــــي دي بـــورا اتنـــــــونـه د سـپـرلـي

شـنـه، زرغـون کـتـل دي هــره خـوا پـه هــره سـيـمـه
زيـبــا، زيـبــا ښـکـاريـږي شـنـه مخـونـه د سـپـرلـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېره ډاګونه فرش شول د ګلونو په سينګار
اسمان پرې را خواره کړه بارا نونه د سپرلي

مشاطې شوې سمسورې د ګلونو په نګار
په زلفو يې خواره شول شنه شالونه د سپرلي

د نجونو وربلونه په ګلو مالامال شول
ګودر ته بيا روان شول کتارونه د سپرلي

د بلبل نغمو خمار کړه د ګلزار رنګونه
پستې، پستې ورمې دي اوازونه د سپرلي

غر د شپېلۍ پورته شو په دښته او دمن کې
شپونکي په مخه کړي دي مالونه د سپرلي

عاشق په مينه کې معشوقې ته کړي رازونه
ښايست، ښايست جانان دی جهانونه د سپرلي

سپېره خزان تېر شوی باوره په محل کې
د خدای(ج) په شکر ښکل کړه ديدنونه د سپرلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـورې زلـفې

پـه سپـیـن مـخ دې چې تورې زلـفې راتلـلـې
غـــم زمـــــا پـــه تنـــــدي خـــــاورې اړولــې

زه هــغـه وخــت اګـــاه شـــوم چــې زمـــا نــه يــې
چــې شـــانـه زلـــفــې دې شـــاتــه واچــولــې

سـتـا د زلــفـو پــه تــار بنـــد زمـــا زړګـی دی
بيـــا بــه کـــلـه راســتــــــنه شې نـــازولــې

هـــر يـو ګـــل د اننــــګـو لــه رنــګـه رنـګ شـو
چــې د ګـــلـو پــه بــاغــونـو ګـــرځــېـدلـې

خـدای(ج) خـــبـــر چې زمـــا غـــم بــه درســره وي
دا خـــــــبـرې مـــې زړګـــي راتــه ويــلــې

د بېـلـــتـون پــه اور بـــه ســـوزمــه تـر کـــلـه؟
ډېـر ارمـــان دی مـــا پــه سـتـرګــو نـه لـيدلـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصـــال پـــه فلـــک پـــړک وهـــه بـــرېښـــنـــا شـــه
بېلــــــــتــانـــــه د بــــاور ســـــتـــرګــــې ژړولــــې

***

قـــلـم د ذهــن

د ښـــکـــلا پـــه وطـــن پـېـښ چـې دا جــنـجـــال شـو
د قـــــلــــم نـــوک مـــې فـعــــالــه بـاکـمــــال شـو

پـــه زانـــګـو د ســـولـــې و زنـــګــــېـدل تـــوري
هـــــر غــــــزل مــې لـــکـه وړانـــګـه د هـــــلال شـو

لــــوپټـــــه مــې د مــــزار پــــه ســــر بيـــرغ کــړئ
يـــار وطـن بـانــدې چـې تـېــر لـــه سـر و مـــال شـو

د ګــــورګـــــين ســــــلامـــتـي غـــــواړه رقـيـــبــــه
ميرويس خان نيکه سمبال په توره و ډال شو

دوه زولـــــنـــې د غــــــلامـــۍ يــې دي شــكـولـــې
بـــريـالـى پـــه ســخـــتـــو ســتـونـزو کـې بـلال شـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باور قلم به ولې نه چلېږي
په تاثیر کې لکه توره د خوشحال شو

***

هسکه تېته

په غټو غټو سترګو چې کتل کاندي
د نړۍ ټول رازونه، په منګول کاندي

چې سمبال جانان د پوهې په ځواک نه وي
افتخار؛ په پیسکي او په وربل کاندي

چې مطلب یې غوڅول د تیارو نه وي
شمعه څله په توره شپه سبځل کاندي

تیروکمان هسې نښه ویشتی نه شي
لکه غیښی د نظر چې ویشتل کاندي

هسکه، تېته چې و نه ویني په مخکې
ها ببېږی به ډوبه؛ په اوبو تل کاندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د نیم بسمل په دود شي تر پښو لاندې
بد ملخ په ګلونو کې دانګل کاندي

چې د سود په خاطر وژني نفسونه
د بشر له حد وتی چې وژل کاندي

عقیده وي د سوچه مومن راسخه
د دین په مستقیمه لاره تلل کاندي

د رقیب جادو ته پام وکړئ ملګرو
چې غلیم راته په خبرو خپل کاندي

په سلګونو مشکلاتو ګرفتار دي
چې ژوند څوک په کوخو کې د کابل کاندي

د پښتون په کور ناتار دی نن باوره
ځکه، ځکه خو اسمان پرې ژړل کاندي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپينې اوښکې

پـه مخ تـويـې سپينـې اوښکـې بې اختـيـاره شـوې
سـتـا خـــبـرې چـې وصـــال کـې لــه انـکاره شـوې

دا ســـور ســـالــو دې د تــوپـان پـــه خـــوله کې ورکـــړ
پـــه ځـــنـــګـــل د تـــورو زلـــفـــوکـې حـصـــاره شـوې

دا بـــې حـجـــابـه مـــخ کــتــی نـه شـــم جـــانـانـه
کـه يـې ګــورم دواړه ســـتـرګـې ګـنـهـکـاره شـوې

حــــيـاداره پـښـــتــــنـه غــورځـې پـه تـيـــاروکــې
رڼـا ګـــــاڼــې مـنـحـــــــصـــرې تــر اغـــيـاره شـوې

د لـمـــرخـرک پـه انـتــظـــار ګــوره ســره شـفـق تــه
قـــــافــــلــې مــــو را روانـــــې پـــه دې لاره شـوې

د غــــــرور مــــــاڼــی رالـــوېـدونـکـې ده دلـــبـره
خـوښ يـم دا چـې خـپـل بـــاور تـه وفــــاداره شـوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

په نفاق سوي پښتانه دي لګه زه
هر ځای د تن په وينو سره دي لګه زه

د بېلتون په لار دامونه ږدي يو بل ته
د وحدت له لارې کاږه دي لګه زه

د مردانو زړه چولی نامردانو
په الـمونوکې وراسته دي لګه زه

خواخوږي همدردي نشته يو تر بله
په تش خبروکې خواږه دي لګه زه

د تنکو زلمو په حال مو خوا بديږي
چې په عمرونوکې شپېته دي لګه زه

ناداني ده د عالِم مقام لوېدلی
له هر مقام په پرېواته دي لګه زه

د تاريخ په آيينه کې نظر نشته
د غفلت په خوب ويده دي لګه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ويجاړ وطن کې بل دي سره اورونه
د پردو په غېږ کې پراته دي لکه زه

که د علم ډيوې بلې کړي په کور کې
هاله اسمان ته په خاته دي لکه زه

چې يوبل ته کړي د مينې لاس ترغاړه
باور وکړئ، بيا نو درانه دي لکه زه

***

تصور د اغيار

تصور د اغيار نه دی د منلو
مست بلبل دی چا شړلی له سرو ګلو؟

د مور مېړې دود خپل کړی رقيبانو
هسې شوم دود به يې بېل نه کړي ترخپلو

که پردي مرغان کړي دلته پروازونه
شاهينان يې نيسي تل په سرو منګولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــورو تیـــاروکـې هـغـه پتـنـــګان سـوځـي
چـې وي مـــیـن؛ د شـمــــعــې د بـلـــولــو

د بــاور پــه نـظــر ډېــر داسـې کســـان شــتــه
چـې غــلامـي کـــړي راز یـې نــه دی د ویــلــو

***

زندګي د ملنګانو

مـه کـــوه مـســـخــرې پــه زنــدګــي د مـلــنـګــانـو
و ګــوره پـه کـچـکـول کـې پـادشـاهــي د مـلــنـګــانــو

د دنیـــا پــه مـــال، مـتـاع یـې غـرض نشـتـه دلــبره
د یـقـــیــن پــه تـــار تــړلـــــې وروري د مـلــنـګــانـو

پـه میـنـه د رحمٰـن یـې سـر، صـورت دی سـپـېـره کـړی
مـقــیـمـه پـه زیـارت کـې وي شـېـخـي د مـلـنـګـانـو

پـه تـشـو، تـشـو لـــپـوکـــې اسمـــان شـي لــړزولـی
اخـــتــه مـه شـې جـــانـانـه پـه بـــدي د مـلـنـګـانـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بخت سره به کور ته ځي، خوشاله هغه یارمې
چې پرانیستلو؛ ور ورته کونجي د ملنګانو

د زړه کور به یې صاف وي له ناولي خس، خاشاکه
که بل یې خپل چراغ کړ په تیلي د ملنګانو

که رښتیا د تودې مینې طلبګاره یې اشنا
نو مست شه اې باوره! په دوهي د ملنګانو

***

سبا نه راځي

خوره تیاره ده دلته خدایه(ج) سبا نه راځي
ډیوه خاموشه شوله، کور ته رڼا نه راځي

ماتم په ونو ګډ دی د ځانګو څرک نه لګي
د بلبلا نو اواز صفا صفا نه راځي

د خزان باد رژوي، رنګین رنګین ګلونه
غوټۍ د سرو ګلو زموږ په خندا نه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجنون مزل کړی؛ د تېرو اغزو له پاسه
ستړګې يې دواړې ړندې ورته ليلیٰ نه راځي

ګلاب، ګلاب وزرو نه، په اغزو شوله سوري
د بوراګانو ټولګي بيا په نڅا نه راځي

د قربانيو لړۍ شوې تر ښارونو اوږدې
د ارمانونو جنډې په رپېدا نه راځي

مظلوم باور اشنا، د غم په مخکې دی ولاړ
افغان ولس ته خدايه(ج) د څرک اشنا نه راځي

***

با ايمانه ده

تويې شوه، تويېږي دغه وينه با ايمانه ده
خاوره د افغان ده ښايسته له درست جهانه ده

موږ په خپله خاوره هسک پامير او لوی ګوربت لرو
ښکلې په سپين غر او هندوکش باندې ودانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـوږ لـه قـــــربانیـــو، ســـرښـــندنـو وېـره نـه کــوو
دا خـــاوره قــدم پـه قــدم هـــر افغـــان تـه ګـــرانـه ده

مـوږ دی پـرځـولـی هـر بـریـدګــر او یــرغلــګر دلـتـه
تـلـلـی، نیـــمه خـــوا دی او دنیـــا ورپسې ورانـه ده

دلـــتـه د اســـلام او د ایمــــان ستـــنې ودانـــې دي
دلـــتـه د اســـلام طــــریقـه ډېــره مهـــربـانه ده

چـا چې د دې خـــاوري پـه کــوتــرو ګــوزار کــړی دی
بیـا خـو نـو بـاوره دا صیـاد خـپـلـه؛ پښېمـــانـه ده

***

ګـــران وطــنـه

تـه لـــیـلیٰ یـې، تـه ګـلــشـن تـه ګـلـســتـان یـې
تـه مـو میـنـه، تـه ښـــایست، تـه مـو ایمـــان یـې

خـــوږ نســـیم دې پـه ورمـو، ورمـو چلــــیـري
تـه نیـمــروز، تـه میـــمنــه او تـه پـغـمـــان یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلا ساری دې نشته ټول جهان کې
ته پکتیا، ته مې پارون، ته بدخشان یې

ستا بازان کړي پروازونه په دې څوکو
شنه فصلونه، ډک سیندونه د سبحان یې

ستا منې په ټول جهان کې دي نامدارې
ته لوګر، ته مې وردګ، ته مې میدان یې

تر دې ښکلو او سوترو باغونو ځار شم
ته لغمان، ته مې فراه، ته مې بامیان یې

ستا انار الله (ج) په خپل حکمت جوړ کړي
ته ننګاب، ته کندهار، ته مې دامان یې

ستا انګور خو په څو رنګه ښایسته دي
ته غزني، ته مې هرات، ته مې پروان یې

ستا میړانه په جهان، جهان یادیږي
ته میرویس، ته محمود او ته احمدخان یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا بازان له پښتنو کوي پوښتنه
ته شاهين د هسکو څوکو، لوړ اسمان يې

ستا وګړي د واحد افغان په نوم دي
ته مې خوست، ته مې هلمند، ته مې واخان يې

ستا تاريخ د حماسو داستان ليکلی
ته زما له مينې جوړ افغانستان يې

خپل باور به دې د سر په قيمت ساتي
ته يې مينه، ته يې ژوند، ته يې جانان يې

***

شهيده

ته لاړې، شهيد شوې ځې لا نور شهيده
څنګه ځوانيمرګ شولې غمخور شهيده

ستا په جدايۍ مې اوښکې تويې شولې
اخلم له غليم څخه دې پور شهيده

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه د ښکلو زمــرو پــه خـپـر کـامــران شولـې
ستــا دښـمــنان دلــتــه شــول نـســکــور شـهــيده

تـــه لـــه کـــرامـــاتـــو او نـېــکــيــو نــه ډک
تـــه بـــه شـــې شـفـــيـــع د پـــلار و مـــور شـهــيده

تـــا خــو لــه خـپـل وطــن نــه دفـــاع کـــړې ده
خدای(ج) دې ښـايستـه کــړه نوی کـور شهــيده

ويـنـــه بـــه ســتـــا و ټــوکـي غــونچـه ګـــلـونــه
تـــا تـــه دُعـــا کـــانـــدي مــور او خــور شـهــيده

زمـــا بـــاور دا دی چــــې آخـــــر رڼـــا شــــتــه
تـــل بـــه تيـــاره نـــه وي زمــوږ ورور شـهــيده

***

ســولــه

ټــوکـــېـدلــې خــوشـــالـــۍ وي تـل پـه سـولـه
غــوټــې شــوې تــربــګــنـــۍ وي تـل پـه سـولـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جګړې طبیعت ټوله بدمرغي ده
تودې مینې، وروروګلوۍ وي تل په سوله

د ظالم نغرى تودیږي په جګړو کې
پالل شوې نېکمرغۍ وي تل په سوله

په جګړو کې د سرونو لوبه کیږي
غوړېدلې شتمنۍ وي تل په سوله

بربادي او هلاکت وي په جګړو کې
را روانې کامیابۍ وي تل په سوله

په ټوپک د پرمختګ ستنې نړیږي
ښه پېشرفت او ترقۍ وي تل په سوله

جګړه باسي انسانان له علم وپوهې
له جهان سره سیالۍ وي تل په سوله

په جګړه کې اې باوره! خوښي نشته
امن، روغه او خوښۍ وي تل په سوله

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـرې پټـېـږم

ټولـه شـپه ګـرځـم راګـرځـم په سهـارکې تـرې پـټـېـږم
زه لـه لمـر څخه شرمـېـږم پـه یوغـارکې تـرې پـټـېـږم

فـرمـایش د مــلا ډېـر دی زه وزګـــار، وزګـــار عــامي یـم
زمــا وس ورســـره نشــتــه پــه خـپل وارکې تـرې پـټـېـږم

پل یې واخیست زمـا کـور ته او د غـلـه ګمـان یې کـړی
پـه کـوټه کې ورتـه ښکارم، پـه چـنـارکې تـرې پـټـېـږم

د مـظـلـوم پـه خـولـو، ویـنـو یې ګـټلی خپل قلنـګ دی
لـه بـادار څخه ډارېـږم، پـه خپل کـارکې تـرې پـټـېـږم

پـه لــیدلـو د جـابـر مې؛ سـتـرګـې دواړې شي زهـیـرې
چـې پــه مخـه کــــلـه راشي نـو پـه لارکې تـرې پـټـېـږم

دا قــرضـدار بـه مې نو څنګه کــــړي پیــدا بـاوره یـاره
پـه کـوڅـوکې غلی ګـرځم او پـه ښـارکې تـرې پـټـېـږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړې

تــه مـصــدر د خـــدمـــت، کـــار وې رانــه لاړې
د مـظــلــوم پــه غـــم بـيـمــــار وې رانــه لاړې

دا دوې ســتـــرګـــې غـــړومـــه بـــې ديـــداره
تــه مــې هــــيـــلــه د ديــــــدار وې رانــه لاړې

د فـطــرت د خـصــلــتــونــو پـه لــوی بــڼ کــې
پــه ګـــلــونـــوکــې نـــګـــار وې رانــه لاړې

ستـر شـامـار د زړبـودی؛ ټـک پــه زړه درکــړ
د ځـوانـۍ شپـې دې پــه شمـــار وې رانــه لاړې

پــه خـــزان وهــلــو ســتـرګــو، ګــورې مـــاتــه
د تـنــــکـــو غـــوټـــو بـهــــــار وې رانــه لاړې

بــاور سـخـــت دی دردېـــدلـــی اې ثـــاقـــبـــه!
د پــــرون ورځـــې ســـــــالار وې رانــه لاړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستار د معــارف

چې خــبــر نــه وي مـخـلـوقـه څوک پـه کـار د مـعــارف
ورتـه مـه ږدئ پـه ګــکـره لــوی دســتـار د مـعــارف

چې یو ګـام اخیستی دا ښاغلی نه شي مخ وړاندې
ور پـه غــاړه کـلـه مه کـړئ؛ ښکلی هــار د مـعــارف

چې را پـورتـه د ولـس لــه مـنــځـه نـه وي ملـګرو
تـیــــرېــدلـی کـــلـه نـه شـي پـه دا لار د مـعــارف

ښایسته بدلون هرڅوک قبلوي پـه خپلو سترګو
خـو بـدرنګ سـړی بـه پـرې کـړي نـازک تـار د مـعــارف

لاس نیــســه ســوداګــره د پــوهــنې لــه خــرڅـــلاوه
لـه سیاست ځینې جدا کړئ شین بهــار د مـعــارف

افـغــانـي ټـولـــنـه غـواړي د پــوهــې ســـمــه بنــه
حســاسـیـت کـلـه روا دی نــور پــه ښـــار د مـعــارف

نېـک تـصـمـیـم خپـلـه نیسـه اې د لـویـې کـرسـۍ والـه
حقـیـقـت ورتــه اظـهــارکـــړه پــه شـعــار د مـعــارف

(c) ketabton.com: The Digital Library

که سمبال دغه نظام کړو د کادر په راتللو
مور به و سپړو باوره ګل په خار د معارف

***

کسوف

چې سپوږمۍ راشي تر منځه دا د ځمکې او د لمر
ټول په یو مستقیم خط شي، یو مسیر شي برابر

سپوږمۍ ځمکې ته شي لوی خنډ د لمر د شغلو مخکې
تیاره شي توره خوره، تر ږمۍ را لېږي نظر

جغرافیه داسې وایي اې د زړه سره دا واوره
کسوف کله پوره شي ګله، یا یې نیم شي سفر

کسوف د (ک) په حرف یعنې په(کلان) پیل شوی
ځکه چې لمر ډېر کلان دی نسبت په شکلي قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فــرق د کســوف او خـسـوف واضــح پــه دې کـــلام شـولـــو
ســـلام، ســـلام دی بـاوره؛ چـې دې بيـــان کـــړ بهـــتـر

***

دُر دانه

ســود يـې چـې ورسـيـږي تـر پـردو خـــپـلـو
ارزي داسـې ښـکـلـي لاس پــه ښـکـلــولـــو

پـــه پـلـيـتـــه جوسه شـنـې وي کـرغـيـړنـې
هـــغـــه وړۍ چـــې هـيـڅ نـــه وي د اوبـــدلـــو

دُردانـــه خـــو د زړګـــي پـــه ســـر ســوري وي
کـــنـــه نـــه وي پـــکـــې تـــار د اچـــولـــو

ور کـــوزېـږه داسـې غــــار او يـا کـــوهـي تـــه
چې لار و لـــري د بېـــــرتـــه راخــــتـلـــو

چـې بيـا وروسـتـه تـر ويـلـو پـښـېمـان نـه شـې
هـــغـــه وايـــه چـــې وي وړ د اورېـــدلـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوږده ږیره کړه وړه خو عمل سم کړه
بې عمله ږیره وړ وي د خرېلو

د نادان د نادانۍ نښه خو داده
داسې وايي چې وړ نه وي د ویلو

دانه مه خوره د فاسق له دام خانې نه
وزرې ښه يې په پرواز د الوتلو

د شکست زړونو ټوټې کړه بيا راټولې
لاس په کار شه د دې زړو؛ د رغولو

پلیتیو کې که خس او یا خاشاک وي
خود هغه دېران دی وړ د سوزولو

د نیستۍ اوبه وي داسې لکه وینې
خوږه مینه دا اوبه کړي د وينځلو

خپل ویل او عمل دواړه سره یو کړه
اې باوره! چې منظور شي د منلو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انـډوخـر

چې سپـین پـاتـه او تـور خـوشې واى پـه غـرو
لـور پـه لـور بـه انـډوخـر واى بس د خـرو

ننـداره د سـرکـښو واى روانـه
را ټـول شـوي واى دا خـره لـه شـنو درو

هنـګـېدل، غـورځـېدل په کـاڼو، بـوټـو
جـنـګـېدلـى پـه لغـتـو، پـه سـرو

د ځنـګـل لـور يـې مـنډه واى اخيـستې
ور پېښ شـوي واى پـه ښـکـارکـې د زمـرو

خـره واى تـلـلي زمـريـان واى پـاتې شـوي
حـارسـان واى د دې دښـتـو او مـيـرو

مـدد ګـار د ښـو چـارو واى بـاوره
دښـمـنان يـې ښـکـارولـى پـه خَـرُو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حُسن د حسين

حُســــن د حســـين خـو حـوصـــلـه مـــاتوي
سل کـه تـوبـه ګـــار شي نـو تـوبـه مـــاتوي

بــې حسـابـه ثمــر چــېرې چې امــبـار شي
ښـــاخ مـــات شـــي د ونـــې او تنـــه مـــاتوي

مـــلال زړه د ښـــايســـتـه مـخ وکـــتــوتـه
تصـــويـــر بـــاسي کـلـــکه اٰيـيـنـه مـــاتوي

لـــه غـفـلـــتـه يا عـلـــتـه چې شي بنـــده
غـــــل د کـــــور تـــړلـــې دروازه مـــاتوي

چې کـړه وړه يې انســانـيـت تـه ورتـه نـه وي
دا کـــړه د انســـان ښـکـلې څـــېره مـــاتوي

پـه حـــيـا او پـه ايمـــان چې سمـبال نـه وي
وعـــده کـړي بـــاوره بيـــا وعـــده مـــاتوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خسوف

ځمکه چې راشي د لمر او سپوږمۍ تر میان
په یوه مستقیمه لیکه همزمان

ځمکه د لمر شغلې؛ نه پریږدي سپوږمۍ ته
تیاره سپوږمۍ؛ بې لمره کله شي تابان

نو بیا وایو چې خسوف دی واقع شوی
په نیمه میاشت کې توره سپوږمۍ شي ګویان

خسوف په (خ) یعني په (خورد) شروع شوی
سپوږمۍ وړه ده نظر لمر ته په اسمان

چې د خسوف په هکله نه شو اشتباه
باور په دې موخه دا مطلب کړ بیان

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځمکه شوه شاړه

ځـمـکـه شـوه شــاړه لالـيـه، شـنـه فـصـلـونـه پـکې نـشـتـه
سـېلابـونـو ده نـيــولـې، صــاف سيـنـدونـه پـکې نـشـتـه

تـېــزابـي اوبـو مــو ونـې کـــړلـې، ټـولـې راخــوړ مـنـې
ځــانګې وچې شـوې سـرېـه چې ګــلـونـه پـکې نـشـتـه

تـور زاغــان دي را ټـول شـوي پـه دې وچـو، وچـو ځـانګـو
د بـلــــــبـلـو غــــــزلــونــه، اوازونـه پـکې نـشـتـه

مـسـتـي نـه کـا سرې سرې هـوسـۍ مـو پـه غـرونـو پـه رغـونـو
ګــلان ټــول دي رژېــدلــي ښــه عـطـرونـه پـکې نـشـتـه

پــه بــاروتـو کـې الــوزي کــاڼـي، تـيــږې د دې غــرونـو
ذره، ذره چــــاودلــي، ســــــره لا لــــونـه پـکې نـشـتـه

پـه خــــزان کې بـهــــار نـشـتـه اې بـاوره! خــبـردار شـه
لاس دې لـپـه کـــړه سبحــــان تـه، امـيـدونـه پـکې نـشـتـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهـــيږي اسمـــان

خــــزان جــوړ کــــړه تــوپــانــونــه دلــتــه ډېــر
مــړاوې، مــړاوې شــول ګــلــونــه دلــتــه ډېــر

را تنهـــــيږي اســمــــــان پــه تــورو وريځــو
ږلـــۍ وځــپــل فــصــــــــلــونــه دلــتــه ډېــر

خـــړو خـــړو ســـيلابــونــو کـــړه ويــجــاړ
شـکـلـي شـکـلـي ګـــــودرونـه دلــتــه ډېــر

ګـــلاب ګـــلاب ســــــرونــه يــې ريبــــلـي
کــــوم بــد رنـــګ کـــړي لـــونــه دلــتــه ډېــر

د ظـــــالــم صــيــاد لــه لاسه چــوپ چــوپ دي
د بــلـــــــــــبــلــو اوازونــه دلــتــه ډېــر

د دې وخـــت د ظـــالــمـــــانــو لــه جــفـــا
خــيــرې شــوي ګـــــريــوانــونــه دلــتــه ډېــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره په سيلۍ سپېره سپېره شول
د غوټو زيبا مخونه دلته ډېر

***

خيالي نښتر

يو خيالي نښتر ولاړ د ياد په غره دی
زما اوښکو اوبه ورکړې اوبه نه دی

د انګړ مېوه پخه شوله جانانه
توتي ناست ورته د کور په دېواله دی

د مراد له دروازې نه به تېر نه شي
زړه نرۍ لکه په شکل د وېښته دی

چې د ذات په دښته دواړه ګرځو ياره
ستا غم ټول را سره مل دلته په زړه دی

هريوه ګل ته په صحرا چې ته ګورې
دا زما د زړه په سرو وينو اوبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا هـر يـاد خـو زمـا ذهـن کې لـمـبه شـو
زمـا يـاد بيـا سـتا پـه ذهـن کـې ويـده دی

زه يې پـاس د زړه پـه بـاغ کـې ګـرځـېـدمه
خـپـه شـوی يـار لـه مـا څـخه پـه څه دی؟

شـپه کې نـه وي او پـه ورځ کې را پـيـدا شي
دا اواز خـو د ګـاونـډ د کـور د وره دی

اې بـاوره! سـتا مـارغه دا سـتا پـه کـور کې
ويشـتـل شـوی پـه زړګي کې پـه لـيـنـده دی

***

د زړه انځـور

دا زمـا د زړه انځـور دی شـاعـرنـه يـم
دا د وخـت لـه غـم نـه پُـر دی شـاعـرنـه يـم

زه بـړاس د زړه ويـسـتـی نـه شـم لـه خـولـې نـه
دا د ذهـن يـو عـاشـور دی شـاعـرنـه يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ظلمونو ناکردې لیکي هنرکې
د ښکلا بدرنګ تربور دی شاعرنه یم

د سرو وینو له سېلابه توري اخلي
د خیال بحرکې عبور دی شاعرنه یم

د برېښنا په نیلي سپور ځغلي اسمان ته
د فلک په تېغ مغرور دی شاعرنه یم

لکه خس وخاشاک غورځمه سره اورته
زیست وژواک مې د تنور دی شاعرنه یم

ولې غورځې د رقیب په تېره توره
د سکه وروړګردن بُر دی شاعرنه یم

غواړي زړونه بیا د مینې په منګولو
ژوند د مینې مې منظور دی شاعرنه یم

هغه زړه به کله روغ نه شي باوره
چې په سرو وینو مسرور دی شاعرنه یم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تابوت

په ژوندون د دې دهــــر افســــانه وينــم
عــالـمـــان د وطـــن پــه ويـــرانه وينــم

اُصــول تـــور نـخــود دي اوسه ســرگــردانه
د زورمـــنــد نــاراسته کـار، جــانـانـه وينــم

ټول يې وينـي ورتـه گـوري پـه حـيـرت کې
د قـــانـون تـابوت پروت پـه هــديـره وينــم

يـوه ټَــلـه پــه اسمــــان وي بــلـه دلـــتـه
زه د عـــدل عجـــيـــبه فيـصـلـه وينــم

د زورواک پــر مـخ ټول ورونـه پـرانيـســتي
انتـظـــارکې مـظـلـوم پـه يـوه پښه وينــم

د حـــقـه حـقـوقـو تيښـتــه ده هـــر لـــوری
د بـې شـــرمــيـو تـوره سلــســلـه وينــم

د بقـــا پـه ځـای کـې اخــلي ژونـد د نــورو
د چــپ لاس دوزخــيــانوکـــارنـامه وينــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عــدالــت د دې دنيـــا پــه چـــارو نشـــته
بېچــاره کـس پـه هـــر لار بېچـــاره وينـــم

ښـه مـقـــام پــه ښـه بيــه اخيســتل شـوی
د خـــايــن د خـــيـانــت معـــامـلـه وينـــم

کـه ولـس داسـې ويـده او يـا خـــامـوش وي
جنـګســالاروکـې جـوړه دا مــېلـه وينـــم

مجـرمــان ګــرځي آزاد او پــه سـرو سـترګـو
مظـلـومــان بنـــد پـه تـــوره زولانــه وينـــم

پـــه امســـا د هـــوســـايـۍ نســـکوره نـــه شـــو
ژونـد بـارسـتړی، سـتومــانه په شـانه وينـــم

لاس د سـوال يې کـه اوږده وي همېش بـل تـه
اختـــيـار د داسـې کــلـي بېـګـانـه وينـــم

هـــره ورځ يـــې ټـــکوي لـــه بـــل ادرســـه
د زړه کـــورکـــې د پـــــردو دروازه وينـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه اوبـــو د داســې وران کـــــوهــــي بـارو ه
د ژونـــدون د تبـــــاهــۍ وســيـلـه وينــم

***

د حُســن بـڼ

د حُـسن بـڼ کې ګـرځـم، ژېــړ ګـــلـونـه ټـولــوم
د ګــل پــه نــرمــو پـاڼـو کــې رنـــګـونـه ټـولــوم

کـچــکـول د مـحــبـت مــې ګـــرځــومــه در پــه در
فـقـــيـر ملــنـګ، د حُـســن خــيــراتـونـه ټـولــوم

زخــمــي زړګــي تـه وړمــه د خـوږې مـيــنـې درمــل
شېرين، شېرين پـه جـام کې شـربتــونـه ټـولــوم

د خيال پـه هـسکه ځمکه چې زرغـونــې شي هـيلې
احســاســه را وېـښـــېږه، ارمـــا نـونـه ټـولــوم

پـيــدا چې پـه کـې تـوري کـړم د مـيــنـې د لـفـظـو
آيـــت، آيـــت يــې لـــولــم، قـــــرآنـونـه ټـولــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسته، پاسته غـــزل بــه د میـــنـــې ورتـه وایـم
د جنګ په نشو مست ستړي قـــامـونـه ټولــوم

اساس د خوا ږه ژوند؛ چې دې ځمکه باندې کېږدي
بـاوره! لـوږ خـيـالـونـه، لـوږ فـــکـرونـه ټـولــوم

***

سترقــاتلان

در بــدر افغـــانســتـان بـه وي تـرکـــومـه؟
رنــګ پــه وینــو افغــانـان بـه وي تـرکـــومـه؟

چې د یـو او بـل پـه مـرګ بـانـدې خـوښېږي
دغـه سـتـر سـتـر قـــاتـلان بـه وي تـرکـــومـه؟

د خـــدمـت او پـرمـخـــتـګ تـر نـامـه لا نـدې
دا بـــې لارې انســـانــان بـه وي تـرکـــومـه؟

د نیــســتـۍ لاس یـې اوږد کـړی دی بـل چـاتـه
ځـورېـدلـي یـتـیـمـــان بـه وي تـرکـــومـه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینــه ځـي زمــوږ ســود تــرې بــل وړی بــاوره!
د پــردو د جــنګ مــیدان بــه وي تــرکـــومه؟

***

مــه ژاړه

مــــــه ژاړه دردونــــــو تــه دوا بــه شي
تــوره شــپــه بــه تېــــره او ســبــا بــه شي

لــوړه حــوصــلــه کــړه پــه ســخــتــۍ یــاره
ســتــا ژړا بــدلـــه پــه خـــنــدا بــه شــي

ځـــمـه اې فلــکه! پــه طبــیــب پســې
دم، تـعـویذ دې راکـړه چې بېګا بـه شي

نــه مــومـــم دردونـــو تــه درمـــل یــاره
زمـــا هـــیــلــه بــدلـــه، دُعـــا بــه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دې لــه آفـت ســاتــه بـاور یـاره
تــور ظــلــمت اوښـــتــی دی رڼـا بــه شي

***

طبيبه

درمـــل د زړونـــو وکـــړه ځـــوان طبـيــبـه
هـــم د غـــریـب او هـــم د خـــان طبـيــبـه

د بـل ژونـدون تـه دې چې ژونـد وقـف دی
رب(ج) خـو دې ســاتـه په جـهـان طبـيــبـه

وینـــې بـهــیــرې په دې خــوار وطــن کــې
د مـجــروحـــانـو کـــړه درمـــان طبـيــبـه

اخــلاق شـېـريــن د طــبـابــت لــرې تــه
بـل ښــایـسـتـه غـونـدې وجـدان طبـيــبـه

ژغــورې لـــه مـــرګـــه دا ټـپـي انـســانـان
تــه یې ژونـدون، تـه یې جـانـان طبـيــبـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دُعاګانو کې شپه، ورځ یادېږي
ستا خدمتونه بې پایان طبیبه

ظالمان اخلي له انسان څخه ژوند
تا خو ورکړی دی امان طبیبه

باور دی ستا له خدمتونو مشکور
ته یې ګلاب ته یې احسان طبیبه

***

د فتنوګړی

د ظلمت توپان را خور دی زموږ په کلي
سپین سهار خو ځکه تور دی زموږ په کلي

په قسمت مو د تقدیرکاڼي دي وارېږي
غم د غم په نیلي سپور دی زموږ په کلي

ښوعالمانو ته یې شا ده اړولې
د نادان د ټوپک زور دی زموږ په کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فتـــــنوکـــــړۍ ور اچــوي دوه لاســـوکـــې
پـورتــه شـوی شــــر او شـــور دی زمـوږ پـه کلـي

پــه کــې ښه غــوږ دي د وحشــت پــردي لاســونــه
د خــونـکارو مــخ تــک تــور دی زمـوږ پـه کلـي

پــه غـــربـت او نــادانـۍ کــې را څـخه تلـلـي
ننــګ، غیرت دلـتـه نسکور دی زمـوږ پـه کلـي

ظــالمـــان لـه جـګړونـه غـواړي خپلـې ګټې
سخـت حــالـت بـاوره خـپور دی زمـوږ پـه کلـي

***

فســـــاد

د هــرفـــاسـد پــه ضـد جـهـــاد غـواړو
نــور مـحـــــوه داســـې آدم زاد غـواړو

پــه دې اصــل کـــه رســي مـقـــام تــه
ویـجــــاړ دا اصــل لـــه بنـــیـاد غـواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښه کــافي مـــزد د کـــار شـي ادا
نـوبـه کـار؛ تـرې پـه اعـتـمـاد غـواړو

کـــه د فـســـــاد لـــــړۍ وي روانـــه
څـنـګـه بــه خـپـل مـلــت آبـاد غـواړو

پـــه خـــبـرو نـــه پـــه تېـــــره تـــوره
پښــو د مـلـت تــه يــې افـــتـاد غـواړو

چې رنـځــونــه کـــړي درمـــل بـاوره
داســې طـبـيـب، داسې اسـتـاد غـواړو

***

مـات زړه

ديـدن د ښـکــلـي مــخ رانـه کـاکـــل يــووړ
غـمـــونـــو د زړګـــي رانـه ګـــوګـــل يـووړ

ســم د هـــيـلـو پــه ګـــلـزار و ټــوکــېدلی
ګـــل ګـــلاب دا شـــېـــبـه رانـه وربــل يــووړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼــو پــه غېـشـو زه ســوری، ســوری شــوم
د مــرګ قـــاصد تـلـوکې رانــه اجــل يــووړ

د انــګار لــه بټـــۍ تـــورې لـمـــبې خـېـژې
خـــندا يــې د مـــات زړه رانــه مـــزل يــووړ

د بـاور نـصـيـب بــه څــنـــګه شـي بـاوره؟
يــار خــو پــه اشـــارو رانــه مــورچـــل يــووړ

***

محصلين

را ټــول شــوي پــه لـغـمــــان دي مـحـصلــيــن
څـنـګ پــه څـنـګ لـکـه ګـلان دي مـحـصلــيــن

پــه بــاغـچــه د عـــلـم، فـــن يـــې ګــذر دی
مـــېـــړنــــــي دي، اتـــــلان دي مـحـصلــيــن

دغــه کــور بـــه پـــه پــوهـــه شــايـســـته کـړي
د پـکـتــيـا کـــه د مـــيدان دي مـحـصلــيــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګـــلـو پــه غــونچـوکــې رنــګـارنـګ دي
د وردګ کــــه د بغـــــــلان دي محـصلـيــن

د پېـشــرفــت پــه کــاروانــو يــې مــزل دی
د لـــوګـــر کــه د بــامـــيـان دي محـصـلـيـن

مـــزار، کــنـړ، کــابـل پـرې ښــايـسـتـه دي
کــه د خوست يا نـورستـان دي محـصلـيـن

د بــاور د ســتـرګـــو تـــور دي، وطـــن کــې
د رڼــــــا پـــــه لار روان دي محـصلـيـن

***

نـوبـهـــار

بـيـــاراغـــلـی نـوبـهــــــار دی پـه ګـلـونـو
څـه ښـــاغـلـی مـــوګـــلـــــزار دی پـه ګـلـونو

بلـــبلان د خــپـل ارمـــــان پـه لـمـــبـو ســوي
فـــريــاد يــې سهـــــار، سهـــــار دی پـه ګـلـونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستایلو په سندرو زړکي مستې
پاس د زانګو څه کتار دی په ګلونو

یو چغار د توتکیو او مرغیو
تاثیر پروت خمار، خمار دی په ګلونو

د رنګونو په زړګي کې نخښېدل دي
غبرګ خپور شوی د انار دی په ګلونو

ستا د لاس په شنه پیاله کې پسرلیه
خماري د ګلو هار دی په ګلونو

خوشبویي راوړې ستا د لاس نشه ده
رنګین شوی ژوند په ښار دی په ګلونو

تور داغ نه لري په زړه تازه ګلونه
د خوښیو ډک بازار دی په ګلونو

د باور د زړه تسکین شوی اې خدایه(ج)!
د ښایست جهان واکدار دی په ګلونو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور توپان

د ظلم په جامه کې تور توپان مې ځوروي
ویشتلی یم په زړه تیر وکمان مې ځوروي

د آب سپینې جامې دي الوتلې هوا ته
ناولي، تباهکاره ظالمان مې ځوروي

د علم او فن کدوه بار شوې له دې چمه
خرڅ شوي بې فرهنګه جاهلان مې ځوروي

چې امن، امان نشته ژړا به کړمه چا ته
له خدایه(ج) لرې، لرې جابران مې ځوروي

بل شوي اورونه په هرکلي او دېره دي
ضربې د ماشیندارو، توپ، هاوان مې ځوروي

ربه(ج) ته یې خپله په حال سوله میلمنه کړې
دا خوار و زار وګړي افغانان مې ځوروي

څو به د یتیم له سترګو اوښکې ځي خاونده
زموږ د شهیدانو لوی کاروان مې ځوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه دغـه ازمــونــه نــور نجــات غــواړو سبحــانــه
د هــرې، ببــلــې ورځــې امــتــحـــان مــې ځــوروي

د واک او څـو روپـو پــه ســـر وطـن شـولـــو بـربـاد
د واک د جګـړه مـــارو ســست ایمـــان مــې ځـوروي

جهــان پــه ســرو ګـلـونـو کـې ګـلـزار دی بـاوره!
مـظـلـوم، پــه ویـنـو رنګ افـغـانـسـتـان مـې ځـوروي

***

بیــرغـونـه

رپیــږي بیـــرغــونــه هـــدیــرو کې څـنګ پــه څـنګ
کــیــنــدلــې مـقـبــرې شـوې د شهـــیـد پــه ویـنـــو رنګ

عـــاشـقـــان کـــلـه څــه وینـــي، د عـشـق پــه لاره کې
خــوښــیــو ســـره نــاخــي بــلـې شـمـعـې تــه پـتـنـــګ

پـــه خـیـــرنـو ســتـرګـــو؛ رقـیـــبـه راتــه مـه ګـــوره
دلـــتـه پنـــاه شـوی دی لـــوی لښـکـر د روس، پـــرنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دا لویه هدیره کې د افغان د تاریخ
ښخ شوي لوی کسان دي، شناختې نه لري د سنګ

زمانه شوه بدله، حال بدل نه شو زمونږ
په ذهن کې مو خوځي د بابا د تورې شرنګ

غرمبیږي هر لور توپ، طیارې درانه بمونه
تېر شوی وخت یارانو نور د تورې او ډال جنګ

د نن ورځې دفاع کیږي جانانه په پوهه
کامیاب نن په نړۍ دي چې په علم کړي غورځنګ

نادان دی پرېوتی په منګولو د صیاد کې
هوښیار مرغه بند نه شي په دام، لومه د نیرنګ

آدمه نڅا مه کړه ډول، سورنې ته د رقیب
بیداره درخانۍ کړه بیا د خپل رباب په ترنګ

سنګسار شي مېوه داره ونه په درنو کاڼو
لوټه نه ده چا وار کړې د مڼو په نیال دنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـا امــيـده نـه کـړې دا د خــوږو هــيـلـو کـچــکـول
همـت د ځـان باورکړه، مه شه، مه شه خوار ملنګ

***

راډيوګانې

رنګ پـه رنګ کـړي تبلـيغـونـه راډيوګـانـې
ځنـګ پـه ځنـګ کـړي ولسـونـه راډيوګـانـې

ځيــنــې ښـې او ځيــنــې بـدې پـه تبـلــيغ کې
کـانـې، کـانـې کـړي لـوی غـرونـه راډيوکـانـې

بـلا شـــونـــدې ښـکـلـوي تنـــدی د غـېـشـي
هڅـــــوي انقــــــلابـــونـه راډيوګـانـې

کـــــلـه اور، کــــــلـه اوبـه پـه ژبـه وايـــي
ګـړنــدي کـړي غــورځـنـګـونـه راډيوګـانـې

کـــړي ړنـدې د حقـيـقـت سترګې پـه بيــړه
کــلـه کــلـه کـړي ګــواښـونـه راډيوګـانـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درواغــو پــه خــبــر یــې بــاور مــه کــېږئ
کـــبروي ځـیــــنــې ذهـــــنـونـه راډیوګانـې

چې رښتـــیـنـــی یـــې وي هــــر خـــبـر بـاوره
کـاشکـي وکـــړي تبـلـیـغـونـه راډیوګانـې

***

ډغــري

زړه یـې یـووړ پــه پنـجـوکـې؛ وهـــي بـاز خـپـلــې وزرې
غبرا اورم نـه پـوهـېږم چې څــه وایـي، څـه کـړي خـبـرې

زمـا پـه زړه کې حک دي، پل پـه پل یې چې وینم خلکو
ســرې وینـــې څـڅـېدلـي هــم پــه لـوړه هــم پــه ژورې

نـور د حــال پـوښتـنـه مه کـــړه د ټپـي زړګـي لـه حــالـه
هـېـځ ویــلـی درتــه نــه شــي، شــي خــبـرې مــــروري

عـــاطـفي اواز را شـــوی لـــه غـیـــبـو دی زمـــا خـــیـال تـــه
پـــه ظـــالـم بـاز پسـې ګــوره د غـــره څـوکـې اوکــمـرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها کمرۍ چې پرتې دي د غره ډډه کې لالیه
چې بازان یې په سر ګرځي، ټپوسان وهي ډغرې

مست بازان خو یک تنها په دې محل ګرځي باوره
ټپوسان شي ډلې ډلې، کړي په دې محل حشرې

***

شپېلۍ

زړه کې دي دردونه، کړه بیان شپېلۍ
خلاص کړه پرې؛ سرونه د افغان شپېلۍ

غرونو او رغونو کې رمې رنګ شوې
داړي چاغ چاغ پسونه سره لېوان شپېلۍ

درونډ خوب دی راغلی په شپونکي باندې
خود به یې رمه وي سرګردان شپېلۍ

دلته ده د مېږې او لېوه جګړه
کفر شو نازل په مسلمان شپېلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص مو له داړلو د وحشيانو کړه
وکړه يو غورځنګ د خپل ايمان شپېلۍ

ځان ورته تيار کړه په باور ياره
واخله په سندروکې سامان شپېلۍ

***

د همکارۍ لاسونه

د بڼ په ځانګوکې شېرين بلبلان ښکلي
زموږ په کلي کې دي پېغلې، ځوانان ښکلي

د همت ملا يې ده تړلې په ځير يې وګوره
راټول په ګډه دي د ژوند په ميدان ښکلي

د همکارۍ لاسونه يو بل ته خواږه غزوي
په خويندو، ورونوکې پياوړي مشران ښکلي

دوی را ټوليږي د خوښيو او غمونو په وخت
د ميلمه قدرکړي دا ټول قدردان ښکلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کـــرکــه ګــوري، نفـــرتـــونـــو او نفـــاق تـــه واړه
رنـــګـه ګــلـونـه دي پـــه دغـه ګــلـدان ښکلي ښکلي

دوی د اخـــلاقــو، د ســلـوکـــو، د ښـــایســـت نمـــونــه
ټول ښـــایســتـه دي پـه زېـور د عــرفـــان ښکلي ښکلي

تــل فـیـصـلـې کـړي د جــرګـــو او مـــرکـــو پـه مـــرسـتـه
دوی پیـــروان دي د سپېڅلـي قـــرآن ښکلي ښکلي

د غـــیـــرتمـــنـــو ســـــر دې تـــل وي پـــه امـــــان بــاوره!
رب(ج) دې سرلوړي لـري دوی په جهـان ښکلي ښکلي

***

ښـــېـرا مه وړه

ســـــاتــه لاسونـه لـــه ظـــلـــمـــتـه، ښـــېـــرا مه وړه
اخـــلـه ګـــامـــونـه لــــه تـــومـــتـــه، بـــدوا مه وړه

د حـــرص پـه اور د خــپل ایمـــان اوبـه کـــړه تـــویـې
د هیـچـــا مـــال، متاع خـپل کـور تـه پـه شـا مه وړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که حَکم شولې عدالت په کار کې وکړه
حق د یوه مسلم قطعاً په بل چا مه وړه

اعتبار چې په تا وشو نو راست امین شه
حلال غواړه، حرام مال؛ هېڅ د دنیا مه وړه

ډېر راضي اوسه په حلالو که هر څو وو
له مخلوق څخه رشوت، په ناروا مه وړه

ته دنیا کې نېک عمل وکړه مومنه ګُله
ښکلی باور د ځان توښه کړه خطا مه وړه

***

سپین زړه

سپین یې زړه، پاک یې ایمان سبحان الله
د ښکلاوو مسلمان سبحان الله

رذالت، ضلالت نه لرې ګرځي
عمل کاندي په قرآن سبحان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حـیـا پــه خـصـلـت بـانــدې سـمـبـال دی
د مــومـــن ښـکـلـی وجــــدان سبحان الله

استـغـفــار، تــوبــه کـــړي لــه ګـــنـاهــونـو
د جـنـــــــت پــــــــه لار روان سبحان الله

لــه نــادان او فـــاسق نــه لـــرې ګـــرځــي
ســتـایــل شـــوی دا انســـــان سبحان الله

چې بـاور یــې مـــاښـــام ستوروکې ګـوري
ځـلــیـدونـکـی پــه اسمـــــان سبحان الله

***

ګـرځـم پـه هـرکلي

ســرو لـمـبــو دي ســوځــولــي نن چې ګرځم په هـرکـلـي
بـمـــــــــو دي الـــــــوزولــي نن چې ګرځم په هـرکـلـي

کــور پــه کــور او چــم پــه چــم دي د سـیـلـیـو نـاتــارونــه
ســـــــرو مـــــهـــو دي ژړولــي نن چې ګرځم په هـرکـلـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم تور، کومه ګناه رقیبه داسې در بدر شوو
شهید کېږي نازولي نن چې ګرځم په هرکلي

رنګ په رنګ جنډې رپېږي په قبرونو هدیروکې
شنه او سره دي ځړېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

د لاله وو په ګلزار مې سرو ګلابونو ته زړل
په وینو خړوبېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

په جهان ناري، سورې د پرمختګ دي را روانې
خرابامونه نړېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

د افغان عقل او هوش به کله خپل سر ته ستنېږي
وحشتونو وېرولي نن چې ګرځم په هرکلي

په هر ملک کې ټول وګړي خپلو موخوته باوره!
په وحدت دي رسېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېچه مار

سرونه که پراته په لار دي څه به وايې نه
ښارونه که پرې خبردار دي څه به وايې نه

صادقان مې لېدلي د صدق په لمبو سوي
غرغره د ظالم په دار دي څه به وايې نه

هسکېدل تر هغه ځای کړه چې وس دې وي پوره
ډېر را لوېدلي له چنار دي څه به وايې نه

غله ته يې وس نه رسي؛ مظلوم يې رانيولی
د غله شونډې سرې په انار دي څه به وايې نه

د چرس په نشه کړي ګرفتار غافل وګړي
په ښو مرداروکې کتار دي څه به وايې نه

کشوي حرام مالونه شپه او ورځ محل کې
نېک کرداره په زړه بيمار دي څه به وايې نه

په خيانت د زورور يې ناپامه ګذر دی
په تهمت، تهمت، ګرفتار دي څه به وايې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلقه ځنځیرونه غزېدلي ښکته پورته
سلسلې یې په شرنګهار دي څه به وایې نه

رنګ په رنګ بهانې دي د جېب په ډکولو
په ناحق، ناحق، پاک آزار دي څه به وایې نه

تش بهانه غواړي د ګوزار په انتظار کې
چوپ شه باوره! کپچه مار دي څه به وایې نه

***

په علم ودان

ښکلې ځمکه ښکلی اسمان دی نن سبا
ټول جهان په علم ودان دی نن سبا

ګرځي را ګرځي سپوږمۍ په مدارونو
دا ستوری محصول د انسان دی نن سبا

شنه اسمان کې رڼه سپوږمۍ تر مریخه
دا یې کړه تسخیر لا روان دی نن سبا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــایســـتـه دي پـــه دنـګـو دنـګـو مـــاڼيـــو
پـاریـس کـــه لـــنـدن کـــه آلمـــان دی نـــن سـبـا

ورځ تـر بـلـې زیـاتيـــږي کـشـف او اخـتـــراع
هـــــر مـخــــتـــرع يــې قـــــدردان دی نـــن سـبـا

مـوږه کـلـه عـبـــرت اخـلـو پـه دوو سـتـرګـو
افـغـــان چـې پـرېشـان لا پـرېشـان دی نـــن سـبـا

تـعـلـــيـم يـــافـــتـه د زړه پـــه ويـنـــو روزلـــي
اجــنـــبـي وطـــــن تــه روان دی نـــن سـبـا

نـیـــم کـــه رسـي نیـــم خـــوراک شـي د کــبـانـو
لـــه خپـل ژونـدون نـه پـه فـغـــان دی نـــن سـبـا

تښـــتـي نـخـبـه اسـتـــعـدادونـه هـــره خـــوا
دا څـه غـــافـل، غـــافـل افـغـــان دی نـــن سـبـا

د خـــدمـت شـعـــور مشـــرانـو دی بـايـلـــلـی
هـــر يـو يـې د جېـب پـه ارمـــان دی نـــن سـبـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــایـــلـــه د عـــمــــــــل او نـــیــــــت ده بـاوره!
حـــال چې روان پـــه دې زمـــان دی نـن سـبـا

***

روژه

ښـکـلـي ښـکـلـي دي اجــــرونـه پـه روژه
څــوک چــې کـــړي عــبـادتــونـه پـه روژه

لـه عـصـيـانـه مـطـهـر لکه مـــاشوم شي
هــا چــې ســاتــي انــدامــونـه پـه روژه

ورځ يــې تېــره پــه نـفـلـو او تـسبېح شي
شپـه تـراوېح کړي، لـمـونځـونـه پـه روژه

لـه غـوسې او لـه ښکنځلو ځـان سـاتي
مـسـلـمــــان کـــوي صــــبــرونـه پـه روژه

چې پـــه عـقـل او فـکـر يـې تېـر نــه وي
پـــرې اوريــبږي نــعـــمــــتــونـه پـه روژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثـواب پـه تـمـه بـه لاس پـه کـــار شي
هــر سـخـي کـړي خـيـراتــونـه پـه روژه

ګل لـه ګل، مېوه، مېوې نـه اخلـي رنګ
اخـلـه، شـيـنـده ښـه رنـګـونـه پـه روژه

د جنـــــت دروازې وي ورتــه خـــــلاصې
د ابـلـــيـس تـــــړي لاســونـه پـه روژه

هــر مـومــن د پـاک قــــرآن تـــلاوت تــه
پـاکـــوي جــامــې، ځـــانــونـه پـه روژه

بخــتــور خــو هغــســې مسـلمـــان دی
چې عـمـره کـــړي او حـجــونـه پـه روژه

کــــرامـــات د روژې ګــوره بـې شمــېـره
نـــازل شــــــوي آيتـــــــــونـه پـه روژه

کـه لـه زړه نـه يې ښوک نيسي دلـــبـره
عــفــوه کــيـږي ګـــنـاهــونـه پـه روژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه غیبت او چغـلـي نــه بــه ځـان ساتي
اخــلــي، اخــلــي ثـــوابـــونــه پــه روژه

یــو خــلـوت تــه وزګـــار شي پــه روژه کې
شیـخـــان کـــړي اعــتـکـافــونـه پــه روژه

چې لــه اجـــــر و ثــوابــه پــاتــې نــه شي
بــاور لــیـــکـي څـــو شعـــرونــه پــه روژه

***

دهـقـانـه

ښه هـمـــت ښـیـه لــه ځـــانــه ځـار دې شم دهـقـانـه
ښې مـــنـې کـــره پـرېمـــانــه ځـار دې شم دهـقـانـه

لــه سپـېرو سپـېرو مـیـرو نــه جـوړ راتــه ګلشن کـړه
ســره ګـــلـونـه کـــړه ارزانـــه ځـار دې شم دهـقـانـه

شپـه او ورځ پــه شنـو، شنـو کرونـدو کې کـړې کارونـه
ستـا عـــزت کــوم جـــانـانــه ځـار دې شم دهـقـانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅې پښې، سپېرې جامې، سپېره سپېره لاسونه
ته یو لال یې عالیشانه ځار دې شم دهقانه

تا په هنر ځکلې د حلالې روزۍ خوند
خپه نه شې له نادانه ځار دې شم دهقانه

د باور قلم ستاینه ستا نه شي کولی
په رښتیا خوښ دی له تانه ځار دې شم دهقانه

***

رڼا اخلم

شپه کې ګرځم رڼا اخلم
ورځ کې خوب کړمه سا اخلم

په زړښت به یې ګوزار کړم
چې زلمی وم امسا اخلم

خوند یې نشته چې رنځور یم
خو چې روغ شوم دوا اخلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښـه نـوټـونـه سـر پـه سـر ږدم
چـې مُـفـلـس شـوم سـودا اخـلـم

لاس پـه سـر لـه شـنـو بـاغـو يـم
چـې سـنـګـر شـي کـلا اخـلـم

بـاور پـرخـې ژړولـی
لـه سحـره خـنـدا اخـلـم

***

رنځ د جهـل

عـابـد ژونـد کـړي د عـبـادت پـه ارمـان
جـاهـل ژونـد کـړي د خـپـل عـمـل پـه تـاوان

پـه فـاسـق اور د جـهـنـم بـلـيـږي
خـاورې ايـره بـه شـي نـادان، ظـالـمـان

دانـا ښـه دی، سـود ئـې رسـي انـسـان تـه
بـد جـاهـل دی، رسـوي نـورو تـه زيـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهلیـت، انسـانیـت چې پـه کې نـه وي
تـش کـالـبـوت دی پـه څـلـورو وي روان

لـه مـرګ د ګـمـراهـانـو لـرې تښـتـه
خـپـه کـېـږه پـه مـرګـي د مسـلـمـان

خدای(ج) ورتـه ارشاد کړی، دی غـافـل دی
د دیـن لــپـاره مـعـجــز لـري قـــرآن

يو دې خدای(ج) دا نادان ورک کـړي لـه منځه
بـل دې خدای(ج) خور کـړي د علم دسترخوان

آخــرت کې بــه جـوړې څـه پـلـمې کـړي
ورتــه وسپـاري پـه چـپ لاس چې فـرمـان

رب(ج) دې ورک زمـوږ لــه منځ کـړي بـاوره!
رنځ د جـهـل چې يـې ډېـر کـړل نـاروغـان

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمجن زړه

غمجن زړه وم ناقـــــرار ژړا مې راغله
ګلشن زه وم په ګلــزار ژړا مې راغله

ارمانونه مې ځوانۍ کې نیمه خوا شول
د بــل وار پــه انتـظـــار ژړا مې راغله

مور په خپله عقیده او کلتور وژني
ظـــالمـــان لــرو اغــيار ژړا مې راغله

هـديروکې سري جنډې د شهیدانو
پــه قــبـروکـــتـار ژړا مې راغله

افغــانانو هیڅ غلامي نه وه منلې
ځینې، ځینې شول بې لار ژړا مې راغله

مسلمـــان بـه دلجويي کړله د نورو
اوس کـــا فـخـــر په آزار ژړا مې راغله

یتیمـــان ګرځي شلېدلي ګریوانونه
نـه جــامې لــري نــه تــار ژړا مې راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل منزل ته باید و رسو باوره
ټول د حق په سمه لار ژړا مې راغله

***

په ځمکه کې

دي په ځمکه کې پنځه لوی، لوی بحرونه
آرام، اطلس، هند او دوه ساړه قطبونه

شایسته ښکلې ښېرۍ په کې چلیږي
دوه قطبین لري پرېمانه یخچالونه

آسیا، آفریقا، اروپا، انترکتیکا
آمریکا، استرا لیا د بردي نومونه

په پنځو وچو کې ژوند او انسانان شته
خو انترکتیکا کې نشته ولسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نــــړۍ بحــــــــــرونــــه وصــــــلوي بــاوره
د ســويــس او پــانــامــې ســـتـــر کــــانــالــونــه

***

خوارځپلې حقیقت

چې په لار د انســان نه ځي حیـوانیـت نه مې زړه تـوردی
بــدو چـــارو، بــدو کـــړنـــو او غــیـــبـت نه مې زړه تـوردی

چې سود نــه ویني ښـاغلـي نـو سـلام بـه درتـه نـه کـړي
د مـطـلــب د ســـلامــونــو، رفـــاقــت نه مې زړه تـوردی

د خـپل جېـب پـه ډکـولـو کې لګـیا ځـیـنې مشــران دي
لـه فـاسـد، فــاسد چـارواکـي، لـه دولـت نـه مې زړه تـوردی

ګـرځي، ګـرځي بې لارې چې مـوټـر، بنګله پیدا کـړي
د حـــرام، حـــرام ژونـــدون او حـــلاوت نه مې زړه تـوردی

د رعیــت ښـایست یې ټول کــړ، لـه یـو مخې بې وقــاره
د سخـت زړو لـــه چـــلـونـو اوحیـثـیـت نه مې زړه تـوردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قانون له مخې کار به په خپل وخت کې درته نه کېږي
د بدکارو، مامورینو له رشوت نه مې زړه توردی

د فساد جرړې خورې دي په نظام او ادارو کې
د ناولې واسطې، زور او قدرت نه مې زړه توردی

درخواستونه ناروا کېږي ها دوستي، رفاقت نشته
په رښتیا د نن له چارو، قضاوت نه مې زړه توردی

د غیرت په نامه داسې چارې و شولې دلبره
په شرمونو دي شرمېدلي، غیرت نه مې زړه توردی

سپین او تور د دنیا ګی مو په پنځو لاسو کې ګیر دي
طبیب نشته د رنځونو، طبابت نه مې زړه توردی

په جعلي اسنادو ځي، جعلي انسان د ټولو مخکې
اصل ورک دی په دې خاوره شفافیت نه مې زړه توردی

پوهانو ګرځی وزګاره د ناپوه حکمراني ده
خلکو دا ډول انصاف او عدالت نه مې زړه توردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يې اچوم د دهـــر پـه چوکـاټ کې نـه سمـيـږي
د ژونـدون لـه خوارځـبلي حقيقت نه مې زړه تـوردی

پـرې را وخـېژه سـپوږمۍ د خوارلسمې نـنـداره کـړه
دا د تــورې شـپې د شـکـل او ظـلـمـت نـه مې زړه تـوردی

د ځـــانــونـو پـه وژلـــو ســتـړي نــه شـوو عـــزرايـيـلـه
ولې نه راځې قيــامـتـه؟ لـه قيامت نـه مې زړه تـوردی

کـه دا حـال، دا مـو احـوال وي څه به کيږي اې باوره!
تـوبه وکړه، تـوبه ګـار شه، نـدامـت نـه مې زړه تـوردی

***

کُل جهـــان

کُـــل جـهـــان شـو مـــار، لـــړم
نـــه دارو لــــــــرم نـــه دم

تـهـــذيـــب غـــواړم عـــــالـــمـه
پـــاک تـهـــذيـــب د پــاک صـــنـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول جهان ودان، ودان
پکې سوځي زما چم

په مړینه مې خوشې کا
او په سوله مې ماتم

نه آرام شته دیارکې
نه په ځمکه کې حرم

د فتنو ګوزار باور
کړ بې واکه اوکړم

***

تقدیر

قبر په قبر جنازو سره ژاړا کړم
صبر په صبر هدیرو سره ژاړا کړم

تقدیر سوی په لمبو، لمبو یم نګاره
د غمجن زړه له سرولمبو سره ژړا کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاران نشـتـه پـه حـجـروکـې دېوال تـه ګورم
زه د ازمـــون لـــــه تـصـــویـــــرو ســـره ژړا کـــړم

ځیرې ګـرېوان، ببـر سـري یتـیمـــان وینـم
هـــره لـحـــظـه یـې لـــه غـمـو ســره ژړا کـــړم

کـــنـډر کـــنـډر چـمـو تـه سـترګـې غــړومه
ګـــــړۍ ګـــړۍ ســـوو نـــــارو ســـره ژړا کـــړم

زه د ښــایســت پـــه تـمه، تـمه انـتـظـــار یـم
لـمـــحه لـمـــحه یـې ارمـــانـو ســره ژړا کـــړم

د پښــتــون وینـــه بـــه هـــدر نـه ځـي بـاوره!
زه لــه ســرو ویـنـو تکو ســرو ســره ژړا کـــړم

***

ناکس مُطـرب

کـــمـــــنـــد راغـــی بـــې حســـــاب د تـــورو زلـــفـو
پـه سـپـیـن مـخ شـولـم قـصـــاب د تـورو زلـفـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناکس مُطرب نغمې به کړم خاموشه
چې مدام وهي رباب د تورو زلفو

د دلبر ښکلی تصویر به ترېنه باسم
له ورق، ورق کتاب د تورو زلفو

حوصله یې رانه وړې زړه مې خوړین دی
نور شلومه دا حجاب د تورو زلفو

د خمار نشه یې اخلمه په سترګو
زه خاته کړم په تناب د تورو زلفو

لېوني چې زاهدان په کانو ولي
دوی خوړلي دي شراب د تورو زلفو

رهایي ترې سهل کار نه دی باوره!
چې ګډ شولې په هر باب د تورو زلفو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

عــلم

کــه دا وطــن شــي پــه عــلــم بيــا ودان
خوښ بـه انســان شي، هم ځمکه هم اسمـان

کــه ورکــړو يــو بــل تــه چمــبې د مينــې
جــوړ بــه شــي د ســـروګــلــونــو ګــلســتــان

کــه قـــدم وړو ټـــول پـــه لاره د وحـــدت
پــوره بــه هـــالــه شــي ارمـــان د افغـــان

پــاک او نــاپــاک کــه شولــه ببــل پــه دې کــور
عمـــل د پــاک بــه ضــــرور شــي پــه قـــرآن

مــخ کــه مهـــار شـــو د ظـــالــم او جـــاهــل
تيـــارې بــه ټــولــې، پــه عــرفــان شي روښــان

ژونــدون بــه هسک شـي د رحمــت پـوړۍ تــه
روان بـــه دلـــتــه شــي د پــوهـــې کـــاروان

خــواري غــم بــه وکـــړي کـــوچ لـــه وطـــنـه
د نـــړۍ ســيـال بــه شــي تـــکـــړه افغـــانـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره! جګ به مو بیرغ رپیږي
افغانستان به شي نامي په جهان

***

عینکې

کېږده عینکې د هوا په سترګو
ګوره ګردونه د صحرا په سترګو

ښکلي ښکلي به زړه ته درته راشي
بیا د ګلونو د بېدیا په سترګو

شیخ خو سپین کاڼي بیا په تورو ولي
ورته موسکی شي د خندا په سترګو

په غرورو اورم تکبیرونه مظلوم
یزید راځي د کربلا په سترګو

ظالم اخیستې خاموشي د ژوندون
ټول ورته ګورو د غوغا په سترګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي دواړه په خپل کور او په خپل غره کې
کوتره ښکاري د عنقا په سترګو

باوره! خوار مجنون چې صبر نه کا
خوره ده مینه د لیلیٰ په سترګو

***

لوی جنت دی

ګالل یې محنت دی
د مور او پلار خدمت دی

اختیار د ښو سلوکو
د هر مسلم خصلت دی

چې سر ورکوي خدای(ج) ته
مقام د شهادت دی

خدمت چې د وطن کړي
ریښتینی صداقت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عــــلـم، زده کـــړې چـــارې
ژمـنـــتـوب د شـــريعـــت دی

مـــدد د مظـــــلومـــانـــو
انصــــاف و عـــــدالـــت دی

بـاوره! مــســــــلـم اوسـه
همــدغـه لـــوی جـنـــت دی

***

په جگو غرو

لـكـه بـاز پــه جــگـو غـــرو گــرځـم عـالـمـه
د پـــــرواز پـــه ســـــــردرو گــرځـم عـالـمـه

و بــه نــه خـوري درنـــې هـيـلــې آرزوگـــانـــې
په ويشـتـو، ويشـتـو، ويشـتـو گــرځـم عـالـمـه

هی لــيـلـیٰ کـه لـه مجـنـون نـه جـلا کـيـږي
زه د ســولـــې پــه شــېـــبـو گــرځـم عـالـمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـوک چې کـاڼـو بـانـدې ولـي تـوده میـنـه
زه د هـــغـــو پـــه ســـــــــرو ګــرځـم عـالـمـه

سپـین لـه سپـین سـره لګیږي تور لـه توره
زه د ســپــیــنـو پــه څــیــرو ګــرځـم عـالـمـه

کـه ویـده یـو مـار مو چیچي بایـد ویښ شو
پـاړوګـــر پـه منــــــترو ګـرځـم عـالـمـه

ژبــه، عـقـــل د ایمـــان پــه پــرده غــواړم
زه د حـــق پـــه پـــلـــوشـــو ګــرځـم عـالـمـه

زه بـاور د قـــلـــم پــه څـوکـه لیـک کـړمـه
د شـعـــــرونـــو پـــه نشـــو ګـرځـم عـالـمـه

***

ښوونکیه

د رڼـاوو پـه اسمـــان کـې لـکـه لمـــر ښـوونـکـیـه
د ښـکلاوو پــه جـهــان کـې لـکـه غـــر ښـوونـکـیـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څرک د پوهې دي د شمعې په لمبه بلیږي
د ځلاوو په کاروان کې سپین بشر ښوونکیه

تا له ګرنګه خېژولی اسمان ته انسان
د معناوو په عرفان کې معتبر ښوونکیه

یې راغلی په څېره د مور و پلار شاګرد ته
د صفاوو نخلستان کې ستر رهبر ښوونکیه

قدر او عزت یې په موږ فرض دی اې باوره!
د دُعاوو ګلستان کې مقرر ښوونکیه

***

کرکټ

لوبه مې په مینه مینه تماشا کړه
څلوریزه او شپږیزه مې دُعا کړه

ماتومه حریفان په ډګرونو
بدرګه مې په چکچکو او نڅا کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مې نوم به مې اوچت شي په جهان کې
د کرکټ مينې مې جوړه ځه غوغا کړه

چې ډاډه شومه په جام کې د ګټلو
د اتڼ ناره مې ګرمه په سورنا کړه

زه باور د هيلو کور دُعاوې وايم
خدايه(ج) قبوله مې دُعا او وينا کړه

***

کډه د هيلو

لويه خدايه(ج) دا خو څرنګه جانان دى
لاس د غم يې بند زما په لوند ګرېوان دى

ما پروا د رقيب نه کړله خاونده
اوس رقيب راته په وازه خوله خندان دى

چېرته کډه زه د خپلو هيلو يوسم
وران زړګى مې په جهان کې سرګردان دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بهــــار پــه شـنـه مـوســـم پــاڼــه شـوه ژېــړه
زمــــا د مـيـــــنـې بــڼ دا رنـــګـه خـــــــزان دی

پــه کې ګـــران دي نـــور هـــر څـه دلــتـه بــاوره
پـــه دا وران، ويـجـــار بـــازار کـې غـم ارزان دی

***

بې نمــازه

لــــه حــــــق لارې پــــه واتــــه دي بـې نمـــازه
چې پـــراتــه تـــر لمـــرخــاتـه دي بـې نمـــازه

پـه غـفـلـت کـې يـې هـســتـوګـنه ده نـاګــاره
پـــه رڼـــو ســـتـــرګـــو ويـــده دي بـې نمـــازه

ځــــان غـــړوي د لمـــانځـه لــه اداګـــانــو
پـلــــيـتــيـوکـــې پـــاخـه دي بـې نمـــازه

پــه شــاخـو د ونـــو نـــاسـت وهـــي بـېـخـــونـه
د ځـــــانـــونـــو پــه لـــوېـده دي بـې نمـــازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رها شي وزر نه وهي په وړاندې
د ابليس په دام پراته دي بې نمازه

په غافلو به څو ډوله اوازکيږي
روح له تنه په خاته دي بې نمازه

بېهوده به تر وخت تېر کړي ارمانونه
ويښ شه بيا کله راتله دي بې نمازه

د باور په خوږ تکبير اقتداء وکړه
تکبيرونه يې خواږه دي بې نمازه

***

په ماتم وينم

لښکر په ماتم وينم چې شهيد شولو افسر
کندړ دا ملت وينم چې نابود يې شو رهبر

ګام پر ګام لوېدلي قافله د پرمختګ يې
مړ شوی يې؛ چې چراغ دی د پوهې او هنر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اندوه په ډاګ کې د منزل لاره يې ورکه
د بېلتون غبشې يې و خوړ، پخپله په ځيګر

بې علاجه سپېلني چې غواړي هره شېبه
شايست باندې يې لوېدلې د بد سترګي نظر

د آفت په سېلاب به شي لاهو دا وګړي
باوره! هرچا چې وران کړ محراب او خپل منبر

***

حقوق د ټول بشر

ما ته تورتم ځانته سحر جوړوي
بل کړي خپه ځانته اختر جوړوي

مور ته خاموشه د اتوم برېښنا کړي
خپله اتوم بم او لېزر جوړوي

کنوانسيونونه دي بې شمېره هلته
پاڅي حقوق د ګرد بشر جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په نـــړۍ یــې بــاداري شــي منــظــور
فــکــرونــه ټــول پــه خــپــل نظـــر جــوړوي

چې امـیـانــۍکــې شــرنــګ ډالــر تــه ورکــړي
نــور خــو لا څــه مـــــلا، مــنــبــر جــوړوي

حـــیــاوې اخـــلــي لـــــه انســـــان وګـــړو
ښـــځـــه ســـــر لـــوڅې نـــر ببـــــر جـــوړوي

وېـــروي دوی پـــه اســلـــحـو مـلـــــکـونــه
ځـــان پـــه نـــړۍ کــې لــوی افـسـر جــوړوي

لــه کـومـه ځــایـه چې خـطـر کـــړي احـســاس
بیـــا د فتـــــنــو ورتـــه لـښـــکـــر جـــوړوي

چې امـتـحـــان کــړي پـه کې خـپلې وسـلې
د بــل هـــېـــواد د جـنـــګ ډګـــــر جــوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره! پاک الله(ج) به کله ورته
د مهدي توره او کلک سپر جوړوي

***

د غره مني خبرې

که ماشومان د لوی غره مني خبرې
کوربانه داسې د وره مني خبرې

له تهذیب شخه منکر شي په بلنه
یو سپېره د بل سپېره مني خبرې

چې شي بې لارې نو سرچپه وي روان
انسانیت پرېږدي د خره مني خبرې

ظالم سور مخ د وینو ډنډ کې وي ولاړ
مظلوم مجبور وي د سره مني خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نېک صالح اولاد؛ چې پلارخپل وفات شي
باوره! هـــالـــه د تـــــره مـنـي خـبـرې

***

رشوت خوره

مـزې تـا وکـــړې دنيـــا کې رشوت خوره
نظـــر وکـــړه په عـقـبیٰ کې رشوت خوره

څوک کـه يـو کـتـاب خـبـرې درتـه وکـړي
اثـر نـه شـيــندي پـه تـا کې رشوت خوره

رڼـا ورځ لـــکـه لـــېوه داړې مـــالــونـه
ســره لاســونـه پـه بــلـوا کې رشوت خوره

لـه حـرامـو نـه دې تـاو کـړې ټيـټـه غـاړه
تـه يـې اخـلـې هـــر سبـا کې رشوت خوره

پـه مـجـلس کـې تـسـبـېح اړوې نـاصح شـې
رشـوتـونـه خـورې خـفـا کې رشوت خوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت به تېر شي په دې پاکو او ناپاکو
ته به اوسې په غوغا کې رشوت خوره

باور سپینې، سپینې وایي په کلام کې
فکر وکړه په وینا کې رشوت خوره

***

موري

ستا په ښکلا ده دنیا ښکلې موري
ستا په رڼا ده فضا ښکلې موري

تر قدمو لاندې دې وینم جنت
ستا په وینا ده، وینا ښکلې موري

د خدای(ج) رضا ستا په رضا حصول شي
ستا په رضا ده، رضا ښکلې موري

ما ته د مینې قدم تا را زده کړ
ته مې د ژوند یې امسا ښکلې موري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــړم تـــر ابـــده ســتـا د حُســـن صفـــت
ســتا پـــه هـــستـي ده بقـــا ښکلـې مورې

ســـتـــا پـــه عـــزت کـې د بـــاور عـــزت دی
تـــا تـــه همېش کـــړي دُعـــا ښکلـې مورې

***

تعـصب

مونـــده کـــيږي جـــاهـل قـــام
پـــه تعـــصـب کـې وي مـــدام

خـــيـر بـــه يــې هېـــڅ نـــه وي
وارخـــطـــا وي پـــه هـــربـام

نـــاروااو تـــــــه درومــــي
د خـــطــــاوو پـــه يـــو ګـــام

بـــدمـســـتـــان وي مغـــروره
اوبـــه خـــښي پـــه غـلـط جـــام

(c) ketabton.com: The Digital Library

متعـصب تــه ســود نشــتـه
عــــاقبــت يــې وي بــدنــام

د غــــرور كــــور ړنـــګـوي
بـــدكـــرداره، بـــد انجـــام

رنـــځ داســــې دی بـــاوره!
انســـانـان بــه كــړي نـاكـام

***

تــورلــحــد

نـــه بـــه راكــــــــړې دوه لاســــونـه ژاړه ژاړه
نـــه بـــه وكـــــــــړې ديــــدنــونـه ژاړه ژاړه

ګـرځـېدلـی پـه سپېـرو خــاورو يـم ډېـر، ډېـر
چـې پـــــرتـــــه ده انبــــــــارونـه ژاړه ژاړه

يـو زه نـــه يـــم بنـــدي شـوی تــورلــحــدكـې
بنــــدي شـــوي عـــــالـــمـونـه ژاړه ژاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـمــر ګــل ؤ د خــزان پــه لـمــبو و ســو
را بـه نـه شـي تېــــر وخـــتـونـه ژاړه ژاړه

مُـهـر د سوال مې پــه خـولــه دی لـګـېدلـی
خدای(ج) تـه وکــړه ښـه ســوالــونـه ژاړه ژاړه

چې د تــږي نظـــر تنــده شي پــرې مـــاتـه
اوس مــې ګــوره تـصـــويــرونـه ژاړه ژاړه

دا خــرپـړ مــزار مې هـېــر نــه کــړې بــاوره!
پــرې زرغــون کــړه ســره ګـلـونـه ژاړه ژاړه

***

مړ لـه کـاره شوې

نــه د مــړي، ژونــدي، نــه وزګـــاره شـوې
شـپـه او ورځ لـګـيـايـې مــړ لـه کـاره شـوې

نــه دې جــوړکـــړه قصــرونــه انــګـړونـه
نــه پـه ګـــېډه مــوړ، تــږی، نـهـــاره شـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــه بـــرخــه دې خــوښــي او آرامــي شــوه
نــه خندان، څيګرخون، دل افګاره شـوې

هېـڅ دې قـــدر دنيـــا کــې پــه چـــا نشـتـه
څــوکــه د دې خلــکــو خــدمـتـګـاره شـوې

د دهـــر قـــانــون څـــرنـــګـه تـطـبيق شــو
آوېـــزان چـــې دعـــــدل لـــه داره شــوې

در بـــــدره خـــوارو زبـــون شـــوې يـــاره
لـــه حـــرامــو ګـــټـو چـې انـکـاره شـوې

دا ټـــوکـــېـدلـــې ثمـــــره دې ورکــــړه
چې زخـمـي دکـــاڼـو لـــه ګـــوزاره شـوې

د وخـــت لـــه ســـادګـــانـو يــې بـاوره!
چې يـو پـاک الله(ج) تـــه وفـــاداره شـوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختـر

نـه مـې نـــکـريـــزي نـه مـې جـــامـې شـتـه يـاره
نـه مـې رانجــه شـتـه، نـه مـې مـېـلـې شـتـه يـاره

د مـور کـمـيـس مـې پـه سـرو سـرو وينـــو رنـګ دی
نـه مې شـين شـال شـتـه، نـه مې پيسـې شـتـه يـاره

ســـره اورونـــه دي اوريـــږي هـــــرې خـــواتـــه
نـــه مـې خـــندا شـتـه، نــه مـې جـوړې شـتـه يـاره

خـــوښـي الـــوتـې لـــه سـپـېـرو سـپـېـرو شـونـډو
نـه مـې پـايـزېـب شـتـه، نـه مـې ګَـرې شـتـه يـاره

يـتـيـمـــان ګـــرځـي ببـــر ســـري پـــه کـــورو
نـه مې مـجـلـس شـتـه، نـه مې حـجـرې شـتـه يـاره

خـــوشـــــالـــه نـــه دي د دې وطـــن وګـــــړي
نـه مې کـــوثـر شـتـه، نـه مې پيـــالـې شـتـه يـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره! داسې زموږه اختر شولو
نه هغه ګلي، هغه کوڅې شته یاره

***

وطن

وطن په موږه ګران دی، په غیرت سره یې ساتو
عالي لوړ یې نښان دی، په عزت سره یې ساتو

سمبول د آزادۍ دی، د خپلواکو هیوادونو
سرتاج د ټول جهان دی، په الفت سره یې ساتو

په سرو وینو مو ساتلی د هر یرغل په وړاندې
غازي د هر زمان دی، شجاعت سره یې ساتو

ژوندون د غلامۍ؛ خو دی افغانانو تل رد کړی
بری مو لوی ارمان دی، په همت سره یې ساتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خاوره چې مړ شوی، مړ ئې مه بولئ عالمه
باور په دا ایمان دی، په حُریت سره یې ساتو

***

لوی سرونه

ولسونه په میړو باندې ښه ښکاري
رقیبان سوري چړو باندې ښه ښکاري

د لویانو عزت شوی په اسلام کې
دوی مُشفقه په وړو باندې ښه ښکاري

کینه او حسد کاردی د بدبختانو
مؤمنان په سپینو زړو باندې ښه ښکاري

نړۍ ټوله په ملکونو ده وېشلې
هېوادونه په سرو باندې ښه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې باور يې وي د ننګ په لار پوخ کړی
لوی سرونه په شملو باندې ښه ښکاري

***

ځوان يمه

وېره د سر نه لرمه ځوان يمه
زه ولاړ غليم ته په ميدان يمه

زه له اور لوګي سره لوبېږمه
نر يمه، پښتون يم، مسلمان يمه

ما دی پرځولی هر دښمن دلته
توره او ډال زه د اکبرخان يمه

ما په خپله خاوره سر بايللی دی
زه د شهيدانو ستر کاروان يمه

زه په غيرتونو ټپي شوی يم
پاتې بې مرهم او بې درمان يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د مجنون مینه یم لیلیٰ پسې
شپه او ورځ مې نشته سرګردان یمه

پل یې راته ښکاري د شفق په لار
خوښ به شمه خیر که پرېشان یمه

په ننګ و غیرت باندې باور لرم
زه ننګیالی ځوان یمه، افغان یمه

***

پښتون

هم په ټوپک مري هم په دار پښتون
ولې دومره شو خوارو زار پښتون

چې شي را ټول په خوشۍ یا په غم
ټوټه ټوټه شي په بمبار پښتون

شوې تسبېح د ژوند یې ګډې وډې
چې یې کړي بندې په کلک تار پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نفـــرتـونـو او خـــنـدونـو بنـــد
خـپـله په خپل لاس تار په تار پښـتون

د عــــلـم تــــبرې رڼــاوې غـــواړي
ګــــرځـي بـې ســـره او نــادار پښـتون

چې طبـيـب کــړي د رنځـونـو پيـدا
سخـت دی رنځـور شوی بيمــار پښـتون

بـاوره! پـاځــه لـــــه درانــه خــــوبـه
غـــواړي د ســولـې، پـوهـې لار پښـتون

***

کونجې

هــومـــره زور وي پـــه تيــلــي کې
چې جهـــان بـه پـرې ســتي کې

بـــې ننـــګي شــي زېـــږولـــی
کـه ننــګ نــه وي پـه ســړي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د يــو نــادان لـــــــــه لاســه
ډېــرتبــــــاه شــي پــه بــدي کې

ټــول کـــارونــه خــــــراب بــولــه
چې انجـــام شـي پــه تــادي کې

پــه فـــکـرو ســـره جــوړيـــږي
وران يـــې وينـــه پـــه خــودي کې

تيـــندکــونــه خــوري مَــړو تــه
خوښـي تښـتــي پـه نيسـتي کې

شـلـوی يــې نــه شي لــه ځــان نــه
کــمـــال ګــوره پـه کـــونجي کې

پــه ډېـــران دی را لـــوی شــوی
شــک يــــې بـــولـــــه آزادي کې

ولـــې نـــه رســـي مقـــــام تــه
چې مــاهــر وي چــاپـلـوسي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ناحقه تېرې کاندې
ناحق نه ولې تندي کې

حق تميز کولی نه شي
حق يې بوله ناداني کې

په تياره کې به خوشې کا
خفاش تښتي رڼايي کې

زمريان ويده ويده ښکاري
جوړ ګيدړ وي بېداري کې

امتيازونه سر په سر کا
مصرف باسي سر دستي کې

نن ملنګ وي سبا ګوره
ښه ممتاز وي په هستي کې

يو په سرو وينو کې لامبي
بل خوشې کړي ګډوډي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينــــې زبېــښــي د خـــوارانـــو
ورځ تـــر بـــلـــې شي مـسـتـي کې

وي غــلامـــان سوده لــه کـــاره
بـل مـــزې کـــا پــه غـــلامي کې

يـــو لـــه درده تـــل کـــړيـــږي
بـل سـود اخـلي بيـمـاري کې

بـاور مه کـــــړه پــــرې بــاوره
چې څـه بـــار دي پـــه وَري کې

***

هوښيار وګړي

هــوښــيــار وګـــړي بـــه درانـــه پــاتــه شي
نـادان وګـــړي بـه کـــــاږه پــاتــه شي

پـــه بېلـــتـانـــه انســان داسې لــوييږي
افـسوس يې تول پـه لـړمـانـه پـاتـه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیــا بــه پــه ښـه چـم د زمـري شــي روان
کـه دا وګـــــــړي پښـــتـانــه پـاتـه شـي

ټـول بـه یـو موټـی د قـوت کـړي څرګند
کـه پـه پـوهــنـه کـې تـاوده پـاتـه شـي

د فـــریـادونـو لــه درد نـه وېـریـږي
کـه یې وحـدت پـه ګریـوانـه پـاتـه شـي

بـاور کـوربـه دی د افغـان قـامـونـو
چې د یـووالـي مېـلـمــانـه پـاتـه شـي

***

دردونـه

یـاد د لـیـلـئ مـې پـه خـیـالـونـو کې راځـي
لـمــبـه لـمــبـه مـې پـه دردونـو کې راځـي

لحـظـه، لحــظـه د جــدایــي پـه اور سـوزم
فــریـاد او شــور مـې پـه لاسـونـو کې راځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په درمـــــل د طبـيـب کـلـه رغـیـــږم
د هجـــران درد مـې په رګـــونــوکې راځـي

لـیـلیٰ، لـیـلیٰ نـارې کـوم پـه غـرونـوکې
غـبرګـون د غـږ مې پـه غـوږونـوکې راځـي

د بـاور پـه فــریـادونـوکې خــوب یـووړم
شـپه ســرګــردانـه پـه خـوبـونـوکې راځـي

***

مستي د ریحــان

پـه دوسـتانـوکـې دوسـتي، د خـوبان، خوندکا
پـه ګـــلانـوکـې، مســـتي، د ریحــان، خـوندکا

لـکه تـک سپـین ستوری ښکاري پـه اسمـان کې
پــه یــارانــوکــې، یــاري، دکــــاروان، خـوندکا

تـصــور تـــه پـــه هـیـــنــداره کــې؛ ښـکـاره شـي
پـه خـوبـانـوکـې، شـوخـي، د څـــاروان، خـوندکا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګلشن کې چې د ګلو فرش هوار کړي
مومنانو کې، پاکي، د ایمان، خوندکا

پسرلی چې پرې له ورایه ښه ښکاریږي
په الوانو کې، خېښي، د الوان، خوندکا

د بهار ناوې په ګلو کړي سمباله
په سپبانو کې، سرخي، د میدان، خوندکا

د باغونو د منهو وکیل باوره!
وزیرانو کې، خواري، د جانان، خوندکا

***

درنه ځمه

یون مې شو په بله درنه ځمه
اې خوږه کابله درنه ځمه

مه کوه فریاد په څانګو، څانګو
وخ د زړه بلبله درنه ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی نور قفس کې هوس نه کړم
راغـلـه سـلا خـپـلـه درنـه ځـمـه

زړه مې بند دا ستا په خورو زلفو
زانګي که سل ځله درنه ځمه

بیا پسرلی راځمه ستا خوا ته
اې د خــزان ګــلـه درنه ځمه

که څو سوزم په دردو د هجران
د سپین مخ کاکله درنه ځمه

ستا باور خو لاړه ګرندی شو
ته یې تل ترتله درنه ځمه

***

اې زمــا بیــرغــه

اې زمــا بیــرغــه رپېږه جګو غرو باندې
تل به دې ساتمه د تن په وینو سرو باندې
اې زمــا بیــرغــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاره دي بـايلـلـي زلمـــو ســـرونه دي ډېر
پـه دنـګـو دنـګـو غــرو يــې کــړي مـزلـونـه دي ډېر
ســوچـو يــې خــاورې ايــره کــړي مغــزونـه دي ډېر
پــه هـسکو هسکو څـوکــو رپېــږه ســرو بـانـدې
اې زمـــابيـــرغـــه

تـه چې لـــوړ يې زمـوږ پـه کې لـــوړ دی پت و عـزت
سـتـا هـسـتـي کې پـرتـه ده لـويـه نـښـه د حُـــريت
بې لـــه تا نـه لـــرو مــوږ هيڅکله خوب او راحــت
لاس پــه لاس مــو وړی يــې تـل پـه ســنـګـرو بـانـدې
اې زمـــابيـــرغـــه

سر زمـــا خيـر سر سـتـا دې خدای(ج) نه لـري خـاورې
پښــتـون مـلــت نــه دي مــنـلـي د غــلامـۍ چــارې
پـه وينــو د دښـمـن لــري سـرې سـتـرګـې خمــارې
مــړ بـښــه دی، چـې عَـلـم نــه لـــري ديـــوارو بـانـدې
اې زمـــابيـــرغـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانه لوستونکیه اوس دې پام د یوې معمیٰ لوستلو ته را اړوم هیله ده چې په دقت سره یې ولولې، او د څه وخت لپاره خپل ذهن پرې مشغول وساتې، او مطلوب حل یې تر لاسه کړې.

معـمیٰ

سـرغـوڅ کـــړه د معــبـد، پسـې الـهـــادي کـــړه
مـل یــې کـــړه یـقـــین رســیـرې تـرمـطـــلـبـه

***

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library